

RAZ DWA TRZY..

PRZY DŹWIĘKU CIĘCIW.

ZWYCIĘSTWO WĘGRÓW NAD POLSKĄ

Królewska Huta, 30 sierpnia. Doprowadzone do skutku, dzięki ofiarności śląskiego okr. Związku Lekkoatletycznego międzynarodowe zawody lekkoatletyczne Węgry—Polska odbyły się w niedzielę w Król. Hucie, zakończywszy się wysokim zwycięstwem gości w stosunku 51:25.

Węgrzy przedstawiali zespół jak fizycznie tak i technicznie pod każdym względem doskonały, czego dowodem było zagarnięcie aż 11-tu pierwszych miejsc na 13 rozegranych konkurencjach. Zwycięstwo Węgrów było wprawdzie oczekiwane, jednak nie w tak wysokim stosunku.

Przyjazd Węgrów nastąpił w piątek o dwie godziny wcześniej od zapowiedzianej oficjalnie godziny przyjazdu. Sytuację wyczekujących na dworcu przedstawiceli władz związkowych wyjaśnił portier hotelu Savoy, który oznajmił, że goście do 2 godzin śpią smacznie w hotelu. Goście w sobotę zwiedzili stadion w Król. Hucie, chwaliąc jego wspaniałe urządzenia i przeprowadzili tam mały trening. Sam przyjazd Węgrów zelektryzował cały świat sportowy Górnego Śląska, to też nie dziwne, że przy wspaniałej, jakby zamówionej pogodzie tłum widzów w rekordowej ilości 7.000 przybył na boisko, aby być świadkami tej wspaniałej biesiady sportowej. Śmiało można nazwać tak wielką porażkę pierwszy liczbę publiczności na zawodach lekkoatletycznych czwartym w tym dniu uzyskanym rekordem Polski. Drużyna Polska wydała ze siebie wszystko, rezultatem zaś jej heroicznych wzmagań były

trzy nowe rekordy Polski,

mianowicie w skoku w zwyz przez Chmiela (Pogoń-Katowice) w sztafecie 4x200 oraz w rzucie oszczepem przez Mikruta.

Już przed godziną 4-tą tłumy publiczności szczerze obsadziły trybuny, a podniecone niezwykłością zawodów, skrupulatnie czuwały nad punktualnym rozpoczęciem imprezy. Tak na boisku, jak i na trybunach panowała napięta atmosfera. Żywe oklaski witają niespodziewany przyjazd i zgłoszenie do zawodów Nowosielskiego z Cracovii. Po ostatnich naradach komisji sportowej na boisku, punktualnie o godzinie 4-tej przy dźwiękach marsza, wkraczają na boisko goście z dr. Beszczyńskim, konsulem węgierskim w Katowicach, wiceprezesem węgierskiego Zw. lekkoatletycznego dr. Szerelem Begyi, kierownikiem ekspedycji węgierskiej prof. Tatarem. Na czele zawodników z rozwiniętym sztandarem węgierskim, kroczy as Daranyi. Tuż za Węgrami wchodzi drużyna polska z delegatem P. Z. L. A. mjr. Szkolnikowskim, prowadzona przez Trojanowskiego i. Po odegraniu hymnów państwowych, wita serdecznie gości, prezydent miasta Król. Huty i prezes śląskiego Zw. lekkoatletycznego dr. Spaltenstein, wręczając gościom piękny bukiet kwiatów o barwach narodowych obu państw. Węgrzy odwiedzają się piękną tablicą z herbami węgierskimi i polskimi.

W międzyczasie ogłaszają

zmiany,

jakie zaszły w składzie obu drużyn. Mianowicie w drużynie węgierskiej na 1500 m. zamiast nieobecnego Szabo, startuje Govrik, w skoku w dal zamiast Koltai, startuje Meygery, zamiast Barsyego, startuje Lazar. W drużynie polskiej w biegu z płotkami na 110 m. zamiast Twardowskiego, startuje Nowosielski.

Zawody rozpoczynają się biegiem na 400 m. przez płotki. Startują Nagy, Hejjas (Węgry), Kostrzewski i Maszewski (Polska). Po dwukrotnym falstartie prowadzenie obejmuje Maszewski, za nim Węgrzy i Kostrzewski. Na trzecim płotku wychodzi Kostrzewski, jednak mordercze tempo Nagiego przynosi niespodziewanie zwycięstwo Węgrowi o pierś. Wynik 1) Nagy 56,4, 2) Kostrzewski 57, 3) Maszewski 58,2, 4) Hejjas. Punktacja 3:3.

Bezpośrednio po ukończeniu tego biegu na starcie zbierają się zawodnicy do

biegu na 1500 metrów z Kusocińskim i Petkiewiczem na czele.

Ze strony Węgrów stają Govrik i Kellen. Z miejsca na czele wychodzi Petkiewicz. Po dziesięciu metrach próbuje Govrik objąć prowadzenie, jednak bezskutecznie. Po 500-set metrach wychodzi Kusociński, mając za sobą Petkiewicza. Po 800-set metrach różnica między Polakami a Węgrami wynosi już przeszło 10 m., a w ostatnim okrążeniu Węgrzy są w odległości 80 m. Na 200 m. przed finiszem Petkiewicz próbuje atakować Kusocińskiego, jednak szalone tempo ostatniego daje mu zwycięstwo w czasie 4:02,6, 2) Petkiewicz 4:02,5. Węgrzy o 100 m. w tyle, 3) Govrik 4:27, Kellen już w drugim okrążeniu odpada. Punktacja 5:1, ogólna 8:4 dla Polski. Poraz pierwszy Polska prowadzi i poraz ostatni!

W skoku w dal zamiast nieobecnego Sikorskiego, startuje Twardowski oraz Nowak, ze strony Węgrów Balogh i Meygery. Pierwszym skokiem Twardowski rozpoczyna tę konkurencję z wynikiem 6,89,5 i w tej konkurencji pozostaje na tam, zajmując 4-te miejsce. Już w drugim skoku prowadzenie dla Polski zdobywa Nowak skokiem 7,20,5. Węgrzy doskonale dysponowali już od drugiego skoku skacząc stale ponad 7 m. zdobywając 1 i 2 miejsce. Wynik: 1) Balogh 7,37,5, 2) Meygery 7,21, 3) Nowak 7,21,5, 4) Twardowski 6,89,5. Punktacja 5:1, ogólna 9:9.

Od góry ku dołowi: 1) Defilada drużyny polskiej. 2) Piechocki na starcie biegu 400 m. 3) Rekordzista Polski w skoku wzwz Chmiel.

Ze skoczków węgierskich efektowniej skakał Meygery, technicznie lepiej jednak Balogh. Nowak wydobyl ze siebie wszystko co mógł.

Rzut kulą: Startują: Daranyi, Horwath (Węgry), Hejjas i Siedlecki (Polska). Węgrzy rozpoczynają tę konkurencję rzutami ponad 14 m., Polacy ponad 13 m. Do-

Wysoka klasa Węgrów.

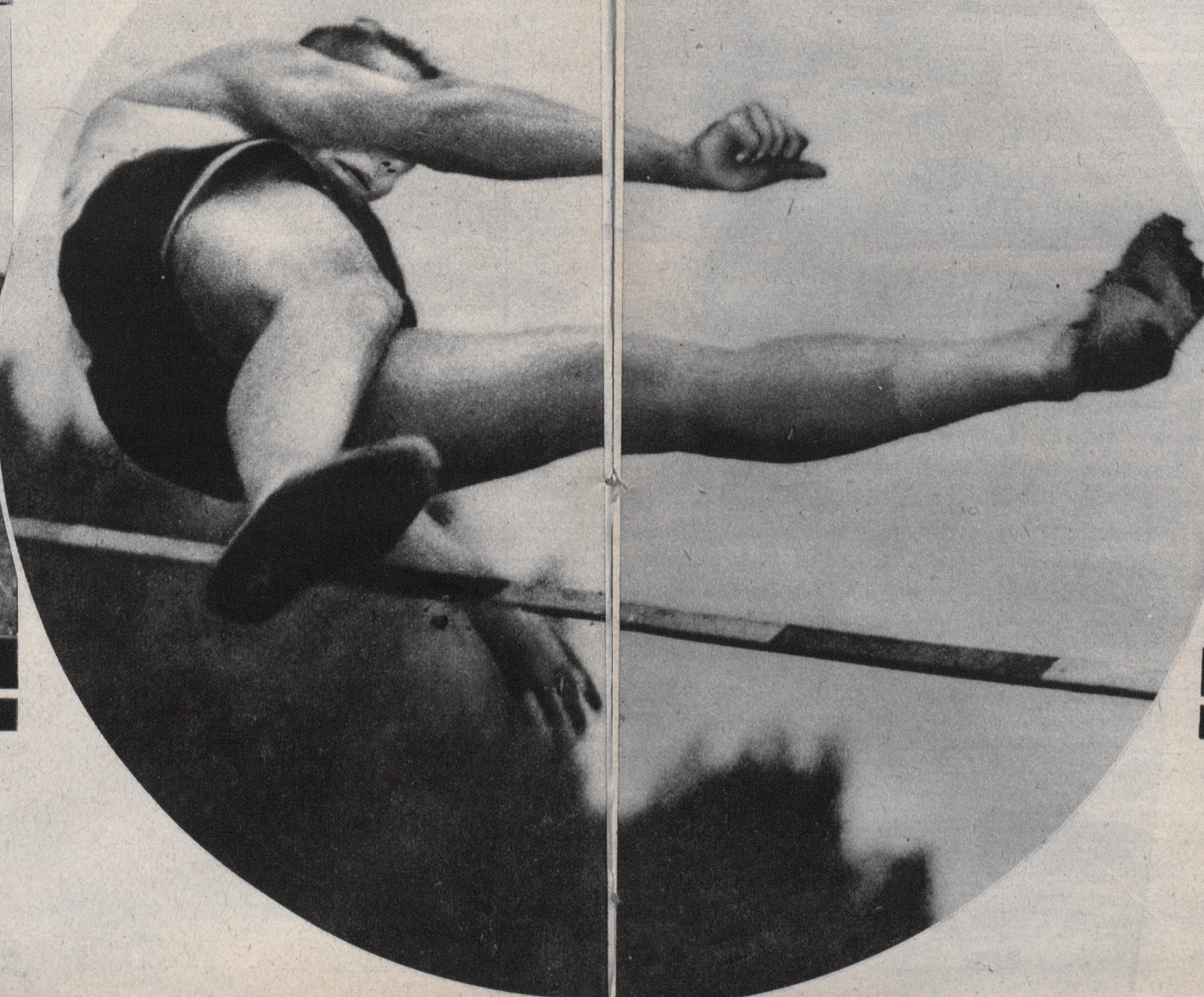
skonale dysponowali goście zabierają i tu dla siebie pierwsze dwa miejsca. Wyniki: 1) Daranyi 15,02, 2) Horwath 14,82, 3) Hejjasz 14,06, 4) Siedlecki 13,31. Punktacja 5:1. Ogólna 14:10.

Bieg 400 m. Na starcie: Biniakowski, Piechocki (Polska), Shalay, Zsitvay (Węgry). Bieg prowadzi Biniakowski do 200 metrów. Za nim Shalay, Piechocki na trzecim miejscu. Na 130 m. przed metą na wiru rozlega się głośno trzykrotny gwizd kierownika ekspedycji węgierskiej prof. Tatarea. Węgrzy wówczas rozpoczynają morderczy finisz, kończąc bieg w następującym porządku: 1) Zsitvay 50 sek., 2) Shalay 50,04, 3) Biniakowski 50,04, 4) Piechocki. Mimo doskonałej formy Biniakowski musiał przegrać do Zsitvaya, który podczas ostatnich zawodów z Włochami pobit Facelliego i Carliniego, doskonałych biegaczy włoskich w tej konkurencji. Mistrz Węgier Shalay przyszedł jako drugi. Punktacja 5:1. Ogólna 19:11.

Skok wzwz: Startują Kesmarky, Bodossy, Twardowski i Chmiel. Skoki rozpoczynają się na wysokości 1,60 m., a na wysokości 1,75 odpada już Twardowski. — Wszyscy pozostali zawodnicy tak Węgrzy, jak i Chmiel zapowiadają ciekawą i zażartą walkę, wskutek swojej doskonałej formy. 1,78 przekraczają wszyscy. Przy porzeczce na wysokości 1,83 doskonale dysponowany Chmiel bije rekord Polski i Śląska, nie pobity od lat 5, a ustalony ostatnio przez Fryszczyzna z Warszawy na 1,80 m. Przy 1,88 odpadają wszyscy zawodnicy, przy 1,83 odpada niespodziewanie najlepszy skoczek węgierski Kesmarky. Uśmiecha się więc Chmielowi pewne zwycięstwo. Przekracza on więc z Bodossym w rozgrywce o pierwsze miejsce po dwójnie 1,83 m. Przy 1,85, jak również przy 1,83 w rozgrywkach o pierwsze miejsce, odpada wszyscy. Dopiero na wysokości 1,80½ m. odpada Chmiel, oddając zwycięstwo bardziej rutynowanemu Węgrowi.

Wyniki: 1) Bodossy 1,83, 2) Chmiel 1,83 m., 3) Kesmarky 1,83 m., 4) Trojanowski 1,68 m. Punktacja 4:2, ogólna 23:13.

Bieg 100 m. Po czterech falstartach bieg 100 m. wy-

Trzy nowe rekordy Polski.

grywa doskonale Trojanowski II w czasie 9,8 (?). Okazało się, że bieg 100 m. został skrócony przypadkowo do długości 90 m. Wskutek upadku Trojanowskiego i jednego Węgra i wskutek poniesionych przez nich kontuzji, bieg został unieważniony i odwołany.

Rzut oszczepem: Na starcie Szepes, Takacs, Mikrut i Żyłka. Pewne zwycięstwo w tej konkurencji Węgrów zamoczone zostało rzutem Mikruta, ustalającym nowy rekord Polski 59,12 m., wskutek czego zajął ten ostatni drugie miejsce, bijąc Takacsa. 1) Szepes 61,40, 2) Mikrut 59,12, 3) Takacs 55,45, 4) Żyłka 52,68. Podkreślić należy doskonałą formę Mikruta. Punktacja 4:2, ogólna 27:15.

110 m. z płotkami. Na starcie Kovacs, Javor, Trojanowski I. i Nowosielski. Niestety i ta konkurencja zakończyła się zajęciem dwóch pierwszych miejsc przez Węgrów. Na pierwszym płotku pierwszym jest Trojanowski doskonale jednak Węgrzy wychodzą od razu na czele. Nowosielski trzymał się ich do połowy. Pierwszy Kovacs 15,44, 2) Javor, 3) Nowosielski. Punktacja 5:1, ogólna 32—16.

Bieg 800 m. Na starcie Lazar, Zsitvay, Kostrzewski i Lesicki. Do 400 m. pierwszy idzie Kostrzewski, za nim obaj Węgrzy, jako ostatni Lesicki. Na 200 m. przed metą Lazar rozpoczyna morderczy finisz. Kostrzewskiego mija również Zsitvay, który tuż przed metą bije Lazara. 1) Zsitvay 1,57,8, 2) Lazar 1,58,9, 3) Lesicki 1,59. Punktacja 5:1, ogólna 37—17.

Zwycięstwo Kusocińskiego.

5.000 m. Na starcie Kusociński, Strzałkowski, Hevele i Kellen. Kusociński z kurtuazją ustawia Węgrów na pierwszych dwóch torach, poczem przeznawszy się, po znaku startera obejmuje prowadzenie. Już na 1.000 m. odrywa się Kusociński od obu Węgrów o kilkadziesiąt metrów. Strzałkowski widocznie nie dysponowany pozostało o parę metrów za Węgrami. Z każdym metrem wiada oddalanie się Kusocińskiego. Na 2.400 m. Węgrzy są już o 50 m. w tyle. Podkreślić należy niesłychaną ambicję Węgrów, którzy prowadzą na zmianę bieg, trzymając się ustawicznie razem. Bieg wygrywa w pięknym stylu po finiszu Kusociński w czasie 15,17,6, pozosta-

Od góry ku dołowi: 1) Defilada drużyny węgierskiej. 2) Zsitvay, zwycięzca w biegu na 400 i 800 m. i 3) Zwycięzca w rzucie kulą Daranyi. W kole na lewo w skoku wzwz Kesmarky (Węgry).

wiając obu Węgrów o 200 m. w tyle. 2) Hevele 15,51,8, 3) Kellen 15,53, 4) Strzałkowski. Punktacja 3:3, ogólna 40—20.

Dysk. Na starcie Madarasz, Donagan, Hejjasz, Siedlecki. Dwa pierwsze miejsca zajmują z nieszczęśliwym wynikiem: 1) Madarasz 45,69, 2) Donagan 45,40, 3) He-

KA W MECZU LEKKOATLETYCZNYM

Łasz 43,03, 4) Siedlecki 41,47. Punktacja 5:1, ogólna 45—21.

Reasumując przebieg samych zawodów, stwierdzić musimy naprzód, wysoko wyrównaną klasę zawodników węgierskich. We wszystkich prawie konkurencjach okazali oni niesłychaną pewność, oraz umiejętny rozkład sił. Nasi zawodnicy rozpoczynali każdą konkurencję z pełnym temperamentem, by na mecie ulec morderczemu finiszowi Węgrów. Nie należy to rozumieć, jakoby nasi zawodnicy byli słabi, wprost przeciwnie, w niektórych konkurencjach nawiązywali zacięłą walkę, jak np. w skoku w zwyz, gdzie sympatyczny ślązak Chmiel sprawił Węgrowi niespodziankę, sięgając po pierwsze miejsce, oraz w oszczepie, gdzie Mikrut do 5 rzutów, prowadził przed mistrzem Europy. Zawodnicy nasi ulegali dopiero przeważnie na finiszu, z czego wnioskować należy o braku treningu. W rzutach za wyjątkiem oszczepu, nie mieliśmy nic do powiedzenia.

Porównując wynik zawodów dzisiejszych z wynikiem meczu w roku 1929, stwierdzić musimy, że po dwóch latach pracy, zajęliśmy tylko pierwsze dwa miejsca. Czyżby więc poziom polskiej lekkoatletyki nie uległ zmianie? Nie ulega wątpliwości, że powinniśmy wygrać 400 m. z płotkami, również i 110 i 800 m. Trudno winić naszych zawodników, że ulegli takiej potędze, jaką są dzisiaj Węgrzy; można było jednak przed takim poważnym przeciwnikiem, mającym za sobą mecz z Czechosłowacją i Włochami, urządzić dla naszych zawodników obóz przygotowawczy i lepiej rozdzielić siły. Po zawodach odbył się bankiet w hotelu „Savoy“ i rozdanie nagród.

Sztafeta 4x200 m. Po zaciętej walce bieg ten wygrałi Węgrzy w czasie 1:29,8. Polska w składzie Piechocki, Łada, Trojanowski, Biniakowski, uzyskała czas 1:30,9, będący nowym rekordem Polski.

Zawody zatem zakończyły się zwycięstwem Węgrów w stosunku 51:25.

Mikula.

Wieści z zagranicy.

Piłk nożna.

Zabrze, 30 sierpnia (Cor). K. S. „06“ (Katowice) — zespół ligowy Deichsel (Hindenburg) 6:0 (2:0). Piękny sukces Katowiczan na Śląsku Opolskim.

Praga. Mecz międzymiastowy Madryt—Praga 1:1. Drużyna praska lepsza w polu, lecz niedysponowana strzałow. Brankę dla Hiszpanów zdobył Rebeira, dla Prażan Silny. Widzów około 18.000 osób.

Wiedeń (tel. wł.). Wiedeń—Rapid 3:0 (1:0), Austria—Sportklub 4:2 (3:0), Admira—FAC 1:1 (1:1), Nicholson—Hakoah 3:1 (1:0), WAC—Slovan 2:0, BAC—Wacker 2:1, Fürth (tel. wł.) S. V. Fürth—A. E. S. V. Norymbergja 3:2.

Zagrzeb (tel. wł.) Concordia—F. T. C. 2:2, Białogrod (tel. wł.) Hungaria—Jugoslawia 6:3, Budapeszt (tel. wł.) Vasas—Sabaria 3:1 (3:0).

Lekkoatletyka.

Wiedeń (tel. wł.). W dziesięcioboju lekkoatletycznym o mistrzostwo Austrii pierwsze miejsce zajął bezkonkurencyjnie Wesseley (W. A. C.) zdobywając ogółem 7.876,45 pkt. ustanawiając temsamem nowy rekord austriacki. Ciekawsze wyniki poszczególnych konkurencji były następujące: 110 m. przez płotki: 1) Wesseley 15,2 rzut dyskiem 1) Wesseley 59,70, skok o tyczce 1) Wesseley 3,80, rzut oszczepem Müller 52,45, bieg 1.500 m. 1) Beissman 4:44,4.

100 m. 1) Wesseley (W. A. C.) 11,4. Skok w dal 1) Wesseley 6,53. Rzut kulą 1) Wesseley 13,40. Skok w zwyz 1) Sterzel 1,70. 400 m. 1) Wesseley 42,3.

Finlandja zwycięża Szwecję...

Stockholm, 30 sierpnia (tel. wł.). W niedzielę odbyły się tu na tutejszym wielkim stadionie międzypaństwowe zawody lekkoatletyczne Finlandja—Szwecja. Mecz ten przeciętny pod względem wyników wszystkie dotychczasowe międzynarodowe pojedynki sportowe. Zwycięzko wysła z meczu Finlandja, uzyskując ogółem 104 pkt. na 76 pkt. zdobytych przez Szwedów. Poszczególne wybitniejsze wyniki były następujące:

Bieg 10.000 m.: 1) Nurmi 30:50,6. Wynik ten jest najlepszym w świecie po ostatniej Olimpiadzie. 1.500 metrów: 1) Purie (Finlandja) 8:53,6. Bieg 5.000 metrów: 1) Lehtinen 14:39,3, 2) Virtanen 14:42. Skok o tyczce: 1) Lindblad (Szwecja) 4,13 (nowy rekord szwedzki). Rzut oszczepem: 1) Paavo Nanne (Finlandja) 68,30. Trójskok Svensson (Szwecja) 15,13 m. (rekord Szwecji).

Fińska rodzina sportowa Jaervinen wysłała aż czterech przedstawicieli, z których Kalle Jaervinen osiągnął w pchnięciu kulą bardzo dobry wynik 15,40. W biegu na 200 m. Jaervinen II uzyskał czas 22,2 sek.

Rekordzista światowy w rzucie oszczepem Matti Jaervinen zajął drugie miejsce z 66,16 metrami, pierwsze zdobył jednak Finczyk Penttilae, 66,30 metrów.

W sztafecie szwedzkiej Finlandja wygrała, przychodząc do mety w czasie 1:56,6 (rekord fiński).

PIERWSZE STRZAŁY MISTRZOWSKIE...

BILANS PIERWSZEGO TYGODNIA STRZELECKICH, MYŚLIWSKICH I ŁUCZNYCH MISTRZOSTW ŚWIATA.

Lwów, 30 sierpnia.

Reprezentacyjna strzelnica we Lwowie od tygodnia jest terenem zjazdu czołowych strzelców, myśliwych i łuczników Europy i Ameryki. Okazało się, że z małymi wyjątkami wszystkie zgłoszone narody stawili się na mecie, to też 18 wysoko na masztach wzniesionych flag jest już zdaleka widoczną odznaką obecności licznych i niepowtarzalnych gości.

W poczet uczestników XXVIII strzeleckich mistrzostw świata wchodzi tedy przedstawiciele Argentyny, Austrii, Czechosłowacji, Danii, Estonii, Finlandii, Francji, Jugosławii, Niemiec, Norwegii, Peru, Polski, Rumunii, Stanów Zjednoczonych, Szwajcarii, Węgier i Włoch.

Najliczniej reprezentowaną jest drużyna francuska w składzie 24 osób z prezesem Międzynarodowego Związku Strzeleckiego Jean Carnot'em na czele, najstarszą Argentyna, Niemcy i Stany Zjednoczone po jednym przedstawicielu i Peru z dwoma reprezentantami. Jako jedyne z reprezentowanych na mistrzostwach, a nie uczestniczących w konkurencjach państw, figurują Niemcy, którego delegat tylko czynny weźmie udział

Lwowa przez majora Bolesa i będzie tu przedmiotem dalszej konkurencji. Na uwagę zasługuje, że stanowisko Stanów Zjednoczonych w zupełności niemal podziela Polska, która wnioski ich odnośnie do karabinu dowolnego na kongresie całkowicie zamierza poprzeć.

Druga sprawa, która na kongresie niewątpliwie obszerniejszą wywoła dyskusję, jest kwestja zaprojektowanego przez Polskę

zniesienia nagród pieniężnych,

poczwszy od roku 1932. Jak dotąd bowiem, w strzelaniach z karabinu wojkowego i dowolnego, z pistoletu wojkowego i dowolnego, wreszcie z karabinu małokalibrowego, do podziału dochodzą obok nagród honorowych i plakiet, również nagrody pieniężne, które uzasadnione wprawdzie kosztownością broni i amunicji, pozbawiają sport strzelecki charakteru amatorskiego.

nego przyjęcia, wszyscy przedstawiciele zagranicy nie mają dostatecznych słów podziękli i uznania.

Zawody ćwiczebne i o odznakę mistrzowską,

Pierwszy tydzień poświęcony był głównie zawodom ćwiczebnym, tudzież strzelaniom o odznakę mistrzowską, przyznawaną za uzyskanie ustalonej dla poszczególnych gatunków broni liczby punktów. (W strzelaniach z karabinu wojkowego przyznawana jest odznaka złota za 480 pkt., srebrna za 450 pkt. i brązowa za 420 na 500 możliwych).

Jako pierwsze rozpoczęły się strzelania mistrzowskie z karabinu wojkowego, przyczem jako pierwsi na czoło wysunęli się Estończycy i Węgrzy, kolejność która jednakowoż najprawdopodobniej jeszcze

ulegnie zmianie. W strzelaniu z karabinu wojkowego do sylwetek, ukazujących się na przeciąg 80 sekund, kpt. Michał Pilch (Polska) uzyskał 400 punktów na 400 możliwych.

W strzelaniach o odznakę mistrzowską z karabinu dowolnego, jak dotąd, figurują Finlandczycy, przyczem m. i. Leskinen Kullervo i Lindgren Sven Oscar uzyskali 268 punktów na 270 możliwych.

W strzelaniach ćwiczebnym z karabinu małokalibrowego w postawie stojącej, chwilowo prowadzą Polacy, w pozostałych dwóch postawach przodują Finlandczycy. Na uwagę zasługuje, że 14 strzelców uzyskało do tej pory w broni małokalibrowej maksimum t. j. 250 punktów na 250 możliwych. W strzelaniach mistrzowskich zajdzie wobec tego konieczność wprowadzenia dodatkowych rozgrywek.

W strzelaniach z pistoletu wojkowego w t. zw. samobronie,

przodują Polacy,

za nimi zaś Włosi. Większość pozostałych narodów

w konkurencji tej nie uczestniczy, uważając ją raczej za próbę zręcznościową. Strzelanie odbywa się tu w ten sposób, że strzelec staje na stanowisku z rękoma założonymi na plecach, z bronią w pochwie dowolnego formatu, umieszczonej na pasie lub w kieszeni. Strzały oddane zostają do tarczy, ukazującej się na przeciąg ośmiu sekund, w którym to czasie można raz przeładować i w sumie oddać 14 strzałów. Zdolności w tego rodzaju strzelaniach trzeba mieć nieprzeciętne. W strzelaniach olimpijskich z pistoletu (strzał do tarczy, ukazującej się na przeciąg trzech sekund) górują Finlandczycy i Norwedzy, z chwilą przybycia Szwajcarów, konstelacja niewątpliwie się zmieni.

W strzelaniach myśliwskich do rzutków na pierwsze miejsce wybił się Austriak Baumgarten, uzyskując 30 punktów na 30 możliwych. Zawodnik ten czołową swą pozycję nie-

Największe powagi świata sportowego używają do masażu tylko

AMOL

Czy i ty tak samo czynisz? Spróbuj raz a przekonasz się o dobroci! WSZĘDZIE DO NABYCIA!

Od lewej ku prawej: Helena Maciejewiczówna (P. W. Kobiet O. K. Grodno) najlepsza junjorka Polski w strzelnictwie. Zespół Przysp. Wojsk. Kobiet do strzelań z łuku i broni małokalibrowej z kapitanem zespołu p. Dymeką Janiną w pośrodku. Łuczniczki szwedzkie na treningu.

Na prawo u góry: Flagi państw reprezentowanych na zawodach. Na prawo u dołu: Polska drużyna łucznicza podczas strzelania.

w obradach kongresu strzeleckiego i łucznego. Brak liczniejszej reprezentacji niemieckiej tłumaczy delegat tego państwa trudnościami natury gospodarczej, podobnie zresztą nieobecność swą usprawiedliwiła Belgja. Z pozostałych, branych początkowo w rachubę państw, Hiszpanja nie mogła wystąpić swych delegatów ze względu na obecną sytuację polityczną, Grecja zaś z powodu nieprzygotowania do strzelań na poziomie mistrzostw światowych.

Ograniczenie reprezentacji Stanów Zjednoczonych natomiast do jednego tylko przedstawiciela w osobie majora artylerji John Keith Bolesa, wytłumaczyć należy niezadowolaniem Ameryki z obecnego programu mistrzostw strzeleckich, uwzględniającego m. i. w głównym stopniu strzelania z karabinu dowolnego. Gatunek ten broni jako zbyt kosztowny i nie mający większego zastosowania praktycznego, nie odpowiada zainteresowaniu Ameryki, gdzie strzelanie w pierwszym rzędzie traktowane jest jako sport obrony narodowej.

Miarą zdecydowanego stanowiska Amerykanów w tej sprawie może być fakt, że Stany Zjednoczone nie zamierzają bronić zdobytego przez siebie w ubiegłym roku wędrownego

Puharu Narodów,

ofiarowanego przez Argentynę za zespołowe strzelanie z karabinu dowolnego. Puchar ten przedstawia się nadzwyczaj okazale, o czem świadczy jego waga, wynosząca około 36 kg i artystyczne wykonanie z kutego srebra. Puchar ten został przywieziony do

Obok z prawej strony: Najlepsza strzelczyni Finlandji Vassosterna.

O poziomie technicznym urządzeń strzelniczych lwowskiej, tudzież o stopniu organizacji, goście zagraniczni wyrażają się

z prawdziwym zachwytem.

Miarą tych objawów zadowolenia i uznania może być opinia Szwedów, którzy nie wahali się stwierdzić, że po raz pierwszy w historii strzeleckich mistrzostw świata, zawody te są lepiej zorganizowane, aniżeli w Sztokholmie. Prezes zaś Międzynarodowego Związku Strzeleckiego, Jean Carnot, bawiący na mistrzostwach poniekąd w charakterze urzędowym, z racji inspekcji strzelnicy, nie znalazł najdrobniejszej choćby usterki, wręcz przeciwnie, wszystko na poziomie, przekraczającym wszelkie oczekiwania. Zbyteczne dodawać, że dla nad wyraz gości-

Obok z lewej strony: Konsul włoski de Lupis (w pośrodku) przybył na zawody strzeleckie.

wątpliwie zdoła utrzymać, na co wskazuje jego dobra forma.

W strzelaniach do jelenia przodują Finlandczycy, w łuku na odległość 30 metrów wybił się Francuz Quentin Gaston, we wszystkich natomiast odległościach bezapelacyjnie góruje Szwed Emil Douglas Heilborn, ulubieniec toru łucznego, dla swych niezwykłych zalet sportowych i towarzyskich.

W strzelaniach z łuku pań, konkurencja nie jest zbyt silnie obsesana, to też należy się liczyć z sukcesem łuczniczek polskich.

Tak przedstawiały się bilans pierwszego tygodnia strzeleckich, myśliwskich i łucznych mistrzostw świata. Drugi tydzień niezawodnie obfitować będzie w bardziej jeszcze uwagi godne wydarzenia.

F. K.

MATURYCZNE I DOKSZTAŁCAJĄCE KURSY

„WIEDZA”

KRAKÓW, UL. STUDENCKA 14, I. P.

przygotowujące na ustnych lekcyjach zbiorowych w Krakowie, oraz w drodze korespondencji zapomocą świeżo przez fachowych profesorów opracowanych skryptów, wskazówek, programów i tematów

PRZYJMUJĄ WPISY NA NOWY ROK SZKOLNY 1931/32 na:

1. Kurs maturalny gimnazjalny wszystkich typów i kurs seminarjum naucz.
2. Kurs średni 5-tej i 6-tej kl. gimn.
3. Kurs niższy w zakresie 4-6 kl. gimn.
4. Kurs 7-miu klas szkoły powszechnej.

Uwaga. Uczniowie kursów korespondencyjnych otrzymują co miesiąc oprócz całkowitego materiału naukowego, tematy z 6-ciu głównych przedmiotów do opracowania.

Na kursach „WIEDZA” wykładają najwybitniejsze siły fachowe krakowskich państw. szkół średnich. Do dyspozycji uczniów (encl) kursów zbiorowych, oraz korespondencyjnych, posiadamy gabinet przyrodniczy i geograficzno-geologiczny, jak również bogatą bibliotekę.

Ządać bezpłatnych prospektów.

NIEBYWAŁA PORAZKA CRACOVII NA MECZU Z WARTĄ.

Kraków, 31 sierpnia.

Niedzielne rozgrywki ligowe przyniosły naogół spodziewane zwycięstwa faworytów. Sensacją były tylko wysokie przegrane Cracovii i ŁKS'u.

Warta-Cracovia 7:1 (2:0).

Koncertowa gra zespołu „Zielonych”.

Poznań, 30 sierpnia.

Piłkarskie zespoły grodu podwawelskiego są zawsze bardzo mile widziane w Poznaniu. Nie też dziwnego, że publiczność zjawiała się w liczbie około 4 tysięcy, aby przyrzyć się grze dwóch byłych eksmitrów Polski. Pogoda, która stała przez całe przedpołudnie pod znakiem zapytania, dopisała w zupełności. Teren po długotrwałych deszczach był ciężki a lepiej przystosowali się do niego gospodarze.

Drużyna gości wystawiła natępujący zespół: Otfinowski, Zachemski, Filipkiewicz, Stiasny, Chruściński, Mysiak, Kubiński, Mitusiński, Zieliński, Poświat i Sperling. Warta wystawiła w miejsce pary obrońców Fliegera i Nowickiego, parę Scherfkego I i Smigłaka. Faworytem spotkania była jedenastka Warty, jednakowoż najfajniejszy nawet zwolennicy Zielonych nie przypuszczali, że Warta zdobędzie tak wysoki wynik. Drużyna poznańska grała też wprost koncertowo. Jeśli pozostałe gry ligowe rozegra ona również w tak pięknej formie, to z dużym powodzeniem może pokusić się o zaszczytny tytuł mistrza Ligi. Szczególnie podobala się

linia ataku.

Wyróżnił się w niej Scherfke II. zazwyczaj powolny, lecz tym razem bardzo ruchliwy i nad wyraz błyskawicznie się orientujący. Był on bohaterem dnia, zdobywając sam 4 bramki. Łącznicy, z których lepszy był Banaszkiewicz, dzielnie mu sekundowali. Skrzydła również stanęły na wysokości zadania.

W pomocy Wojciechowski miał jeden z lepszych dni i był wprost wszędzie. Zadowolili również w zupełności gra bocznej pomocy zwłaszcza Sroki, który miał trudne zadanie pilnowania Sperlinga, najniebezpieczniejszego gracza w ataku gości. Obrona była może najslabszą częścią drużyny poznańskiej, i nie miała ona zresztą wiele do pracy. Fontowicz miał kilka słabych momentów z których jeden kosztował utratę punktu.

Atak Cracovii grał zbyt miękko, w polu kombinował dobrze, brak było natomiast wykończenia. Trójka ataku zaprzepaściła moc strzałów i miała przytem wyraźnego pecha. Szereg bowiem strzałów poszło w słupek względnie w poprzeczkę. Pomoc nie wytrzymała tempa, tyczy się to szczególnie Chruścińskiego. Ze skrajnych pomocników lepszy był Mysiak, w obronie wyróżnił się Zachemski. Bramkarz białoczerwonych może na swoje konto zapisać trzy zawinione bramki przez swoje nieobliczane wybiegi. Sędzia p. Marczewski poruszał się zbyt wolno po boisku i z tego tytułu miały do niego pretensje nietylko obie drużyny, ale również — i publiczność.

Przebieg gry.

Grę rozpoczyna Warta przejmując odrazu inicjatywę. Ataki gości są nieobliczone i łatwo bronione przez tyły gospodarzy. W 14 minucie po rzucie z rogu, bitym przez Andrzejewskiego zdobywa Scherfke II, lekko trącając piłkę głową pierwszą bramkę. W trzy minuty później

ten sam gracz, wykorzystując niefortunny wybieg bramkarza, strzela do bramki podwyższając wynik 2:0. Natępuje okres lekkiej przewagi Krakowian, która jednak pozostaje niewykorzystaną. Poświat strzela bardzo dużo, jednak zapóźno i słabo. Obustronne dalsze ataki nie zmieniają wyniku.

Druga część gry obfituje w szereg ciekawych momentów, Warta jest

ciągle stroną atakującą.

Już w pierwszej minucie Scherfke zdobywa 3 pkt. z winy Otfinowskiego. Następuje atak Cracovii, Kubiński strzela jednak znowu obok słupka. W piątej minucie po kombinacji Kniola—Scherfke, pierwszy z nich strzela 4-tą bramkę. Porażka białoczerwonych, u których zaznacza się widoczne wyczerpanie, jest już zdecydowana. Nieoczekiwany w tym okresie atak Cracovii kończy się zdobyciem jedynej bramki przez Mitusińskiego. Fontowicz broni naprawdę rzut, lecz tuż za linią i sędzia, mimo protestu, decyzyjnie swej nie zmienia. W 16 minucie Kniola strzela bramkę, której sędzia nie uznaje z powodu „spalonego”. Bezpośrednio potem Scherfke zdobywa 5-tą bramkę. Warta odtąd prawie nie schodzi już z pola gości, których tyły mają wiele do roboty. W tej fazie gry dobrze spisuje się Otfinowski, nie może on jednak już przeszkodzić Kniolowi w zdobyciu 6-tej bramki. Gra staje się coraz ostrzejsza, na co mało reaguje sędzia. Ataki gości kończą się jednak strzałem w poprzeczkę. Piłka wędruje w pole, łapie ją Andrzejewski, podprowadza do samej bramki, strzela siódmego gola i ustanawia wynik dnia.

Wisła-Polonia 3:0 (3:0).

Słaba gra zwycięzców w 2-giej części zawodów.

Kraków, dnia 31 sierpnia.

Po sukcesach Polonii w ubiegłym roku po rozgrywkach ligowych, przewidywano w tej drużynie jednego z poważnych kandydatów do tytułu mistrza. Polonia jednakże nadziei tych nie spełniła, co jest naturalnem wobec obecnego poziomu gry tej drużyny następstwem.

Niestety tym razem słaba gra gości znalazła odpowiednik w słabszej, niż zwykle, grze Wisły. W rezultacie tylko do przerwy gra przedstawiała się jeszcze dodatnio naogół, by potem w jakości spaść całkowicie przez dłuższy czas. Około 3.500 licząca publiczność nie entuzjastycznie się gra, której

brakło potrzebnej szybkości,

dokładności, a nawet i wytrzymałości fizycznej niektórych zawodników.

Gra nie wykazywała właściwej wyraźnej przewagi żadnej z drużyn, które stosunkowo łatwo doprowadzały swe ataki pod bramkę przeciwnika, gdzie zwykle grę zły. Spacerowe tempo drugiej połowy wywołane wyczerpaniem zawodników, ożywiło się znowu przy końcu, jednak skuteczność obu ataków pozostała, jak dotąd nikła.

Zwycięstwo przypadło drużynie krakowskiej słusznie, wynik zato jest wysoki. Mimo strzelenia trzech bramek gra ataku Wisły nie stała na zwykłym poziomie. Akcje nie zawsze kleiły się. Pod bramką brakło koniecznej

szybkości. Reyman niestety znowu zbyt mało pamiętał o Balcerze, forsując ustawicznie Kisielińskiego, który po przebytej chorobie

nie osiągnął swej dobrej formy.

Udały się mu natomiast kilkakrotnie piękne dalekie strzały. Mało zajęty Balcer, pilnowany przez Seichtera, wysyskiwał swój bieg, w którym wykazuje często brak opanowania piłki. Czulk mimo kontuzji był pracowity. Podawał wiele, choć nierzadko niedokładnie. Rezerwowi Artur na prawym łączniku jest bezsprzecznie talentem, który przy swych warunkach fizycznych i dzisiejszym sposobie grania nie może być jeszcze pełnowartościowym.

Kotlarczyk II był najlepszym zawodnikiem w linii pomocy. Natomiast brat jego na środku miał słabsze momenty. Dawno nie widziany Makowski był dalekim od miarą dobrego, a nadto niepotrzebnie ostro.

Pychowski i Skrynkowicz byli murem dla ataku Polonii.

Koźmin podobnie zresztą jak i Korniejewski stanowczo niepotrzebnie robinsonują do najłatwiejszych piłek. Również i początkowe chwytty piłek nie wykazywały należytej pewności i opanowania.

Atak Polonii pozbawiony dwu tanków Pazurka i Malika stracił przedewszystkiem na przebojowości, tym głównym atucie tej linii. Motorem wprowadzającym atak w akcje był mały Suchocki, który już po kilku minutach gry przeniósł się na lewego łącznika. Natomiast Ogrodziński i Szczepaniak niewiele wyróżniali się od rezerwowym, z których Biedrzycki na lewym skrzydle był słabszym od „Wisniewskiego”. Zupełna indolencja podbramkowa całego ataku nie pozwalała mu na uzyskanie choćby honorowego punktu.

Mało wartości posiadała gra pomocy dla własnego ataku. Seichter poświęcił się tylko Balcerowi, co mu się częściowo udawało. Dla ataku nie zdziałał nic. Powolny Nowikow też był raczej dodatkowym obrońcą. Jedynie Alaszewski usiłował współpracować z atakiem. On też był najmocniejszym w tej linii.

Bulanow jest ciągle szybkim, dobrym i „fair” obrońcą. Towarzysząc mu Jelski przeciętny. Korniejewski żadną klasą absolutnie nie jest.

Skład drużyn i przebieg gry.

Wisła: Koźmin — Pychowski, Skrynkowicz — Kotlarczyk II i I, Makowski — Czulk, Artur, Reyman, Kisieliński, Balcer.

Polonia: Korniejewski — Jelski, Bulanow — Seichter, Alaszewski, Nowikow — Szczepaniak, Wisniewski, Ogrodziński, Biedrzycki, Suchocki.

Po krótkotrwałej grze w środku boiska dochodzi pierwsza do strzału Polonia, przyczem Koźmin zdradza braki w chwycie. Odpowiedź Wisły stwarza zamieszanie pod bramką Polonii. Odbita od Kisielińskiego piłkę dobiega bliska Artur w 3 min. Już w chwili potem strzał Czulką broni szczęśliwie Korniejewski. Teraz na dłuższy czas usadawia się Polonia na połowie Wisły. Voley Wisniewskiego idzie nad bramkę. To znowu rzut głową broni Koźmin ręką, piłka pada na poprzeczkę potem na słupek i wreszcie chwyt ją Koźmin. Wisła uwalnia się z opresji. Reyman stwarza Kisielińskiemu dwukrotnie pozycje do strzału po biegu, ten jednak przestrzeliwuje. W 30 min. odbiera bawiacemu się Seichterowi piłkę Balcer i mimo trącenia go nieprzepisowo przez Seichtera strzela drugi punkt przy słabej obronie. Już następna minuta przynosi trzeci i ostatni punkt ze strzału Kisielińskiego, dobitego już za linią bramkową przez Czulkę. Dalsze minuty przynoszą Polonii dwa wolne za faule Makowskiego. Obydwa broni Koźmin.

Wbrew oczekiwaniom druga połowa staje się zupełnie nudną. Obie drużyny jakby czekały końca. Gra toczy się przeważnie w środku, pozbawiona walorów technicznych i taktycznych. Obydwie drużyny mają możliwości zmiany wyniku. Dopiero przy końcu Wisła rozruszała się i stała się groźniejszą, jednakże bez zdolności podwyższenia wyniku.

Sędzia p. Wardęszkiewicz dobry.

J. K.

Garbarnia-Czarni 4:0 (1:0).

Za wysokie wedle przebiegu gry zwycięstwo Garbarni.

Lwów, 30 sierpnia.

Drużyny wystąpiły w następującym składzie: Garbarnia: Falkowski, Konkiewicz, Bil, Skwarczowski, Wilezikiewicz, Nagraba, Riesner, Maurer, Smoczek, Pazurek, Bator.

Czarni: Kasprzak, Chmielewski, Olejniczak, Konopasek, Witkowski, Pilat, Koch, Reyman, Lańko, Sawka, Drzymała.

Jak się należało spodziewać, spotkanie Czarnych z Garbarnią zakończyło się zwycięstwem gości krakowskich. Wynik cyfrowy, osiągnięty przez Garbarnię jest jednak stanowczo za wysoki. Czarni nie grali tak źle, jak na to wskazuje wynik, i gdyby nie pech, jaki ich stale prześladował, łatwo mogliby zdobyć bodaj jeden punkt. Garbarnia tym razem przedstawiała się słabiej, niż w spotkaniach poprzednich i to we wszystkich liniach. Najlepiej usposobiony był

Smoczek na środku napadu

i jemu goście zawdzięczają głównie wysokie zwycięstwo. Był on prawdziwym motorem ataku, piłkę rozdzielał celowo, a ponadto strzelał dużo i celnie. Obok niego na wysokości zadania stanął Riesner, zwłaszcza pod koniec bardzo niebezpieczny. Pozostali napastnicy grali słabiej niż zwykle, w szczególności dotyczy to Maurera. Pazurek już w pierwszych minutach gry uległ kontuzji, co znacznie zmniejszyło jego wartość.

W pomocy najlepszy Wilczakiewicz, natomiast obaj jego partnerzy często zawodzili. Obrona nie popełniła

TABELA LIGOWA.

NAZWA KLUBU	Cracovia	Wisła	Legia	Polonia	Warta	Garbarnia	Pogoń	Ruch	Czarni	Ł. K. S.	Warszawianka	Lechia
Cracovia		1:3	2:2	1:7	1:1	0:0				1:4	1:6	3:1
Wisła	4:1		0:1	3:1			1:2	0:2		3:2	5:2	
Legia	4:1			3:0	4:1	0:0	2:2	6:2	5:1	4:1		1:2
Polonia	3:1	1:0		6:1	4:1			4:5	2:1	6:0		1:2
Warta	2:1	1:4	1:4				0:4		5:0		6:0	1:2
Garbarnia	1:1	0:0	0:1	2:0			3:1	3:1	6:1	2:1	4:1	
Pogoń	0:0	2:1	2:1									
Ruch	1:4	2:6	5:4									
Czarni	1:3	1:5	1:2	0:5								
Ł. K. S.	4:1	2:3	3:1	2:3								
Warszawianka	6:1	2:5	4:2									
Lechia	1:2	2:1	2:1	2:1								

Ilość gier	Zwycięstw	Nierozstrzygn.	Przegranych	Bramki Strzelone	Bramki Stracone	Ilość punktów	Miejsce w tab.
14	4	3	7	22	37	11	IX
15	9	2	4	41	20	20	I
14	9	—	5	39	21	18	III
14	6	1	7	23	29	13	VII
12	8	—	4	38	17	16	V
14	8	3	3	30	11	19	II
14	7	4	3	29	23	18	IV
14	6	2	6	27	33	14	VI
14	4	1	9	18	36	9	XI
15	5	2	8	27	34	12	VIII
13	5	—	8	27	32	10	X
15	4	—	11	19	44	8	XII

UWAGA: Cyfry w polach ciemnych oznaczają wyniki uzyskane na własnym boisku.

WYSOKIE ZWYCIĘSTWO LEGJI NAD Ł. K. S.

większych błędów. Falkowski w bramce był na ogół mało zatrudniony.

Grę gospodarzy można podzielić na dwa okresy.

W pierwszych 15-tu minutach cały zespół grał bardzo słabo, i w tym czasie goście osiągały przewagę. Następnie Czarni rozgrywają się i doprowadzają do gry równej, a nawet ujmują inicjatywę. Po zmianie miejsc gospodarze początkowo mają przewagę i spychają gości na ich pole karne, atak jednak nie jest w stanie wykorzystać nadarzających się sytuacji podbramkowych i gdy na domiar złego Garbarnia uzyskuje drugą bramkę,

Czarni załamują się psychicznie

i oddają inicjatywę Garbarni, która zachowuje ją do końca. W ostatnich minutach Garbarnia zdobywa dwie dalsze bramki.

W szeregach Czarnych najrównomierniej grała obrońca, Kasprzak w bramce znajduje się wciąż jeszcze w słabej formie, *zawinił on też utratę dwóch bramek*. Pomoc gospodarzy grała wyłącznie defenzywnie, i szybko się wyczerpała. Słabo wypadł tym razem Witkowski, który nie mógł sobie dać rady ze Smoczkiem. Ze skrajnych pomocy lepiej przedstawiał się Pilat, który z szybkim Riesnerem miał ciężkie zadanie. Atak Czarnych w polu pracował nieźle, pod bramką jednak zupełnie zawodził. Najlepiej spisali się obaj skrzydłowi, a zwłaszcza Koch. Środkowa trójka grzeszyła brakiem energii, i celności strzałów.

Gra cały czas prowadzona była w szybkim tempie. Po rozpoczęciu Garbarnia z miejsca uzyskuje przewagę i już w 5-tej minucie Smoczek zdobywa w zamieszaniu pierwszą bramkę. W 11-tej minucie Drzymala ma sposobność wyrównać, nie trafia jednak do pustej bramki. Gra staje się wyrównana.

Po zmianie pół Czarni rozpoczynają atakować na całej linii, co każe przypuszczać, że niebawem nastąpi wyrównanie, wszystkie momenty podbramkowe nie zostały jednak wykorzystane, gdyż napad Czarnych pędzi w niemożliwy sposób. Garbarnia atakuje sporadycznie, i to przeważnie prawą stroną. Gra staje się coraz bardziej ostra, sędzia ustawicznie odgizduje „faule”. Czarni, którym się jednak nie udaje, coraz bardziej się deprimują i powoli rezygnują z dalszej walki, co pozwala gościom na osiągnięcie *pełnej przewagi*. W 30-ej minucie całkiem nieoczekiwanie pada druga bramka dla Garbarni po pięknym wypadzie i strzale Riesnera. Piłkę odbija wprawdzie Kasprzak, lecz nadbiegający Bator umieszcza ją w siatce. Atak Garbarni rozwija się coraz bardziej i kombinuje udanie. W 42-giej minucie Smoczek z podania Maurena uzyskuje trzecią bramkę, w następnej minucie Riesner dalekim ostrym strzałem ustala końcowy wynik 4:0. Sędziował b. słabo p. Jarosz z Lublina. Widzów około 3.500 osób.

Legja-Ł. K. S. 6:0 (3:0). Świetna gra wojskowych.

Warszawa, 30 sierpnia.

Legja: Żukowski (po przerwie Adamowicz), Martyna, Ziemiański, Przedziecki II, Cebulak, Nowakowski, Rostkowski, Przedziecki I, Nawrot, Ciszewski i Wypijewski. Ł. K. S.: Mili (po przerwie Winiarkiewicz), Karasiak, Galecki, Sowiak, Trzmiela, Jasiński, Durka, Herbstrich, Alaszewski II, Król, Feja.

Legja grała chyba najlepszy swój mecz w sezonie; wszystko się jej udawało. Pomoc dostarczała moc doskonałe wymierzone piłki do ataku, napad kombinował świetnie, strzelał i mierzył celnie. Obrońcy łatwo likwidowali wszelkie zakusy przeciwników. Jak na nasze stosunki, bardzo już niedaleko... do doskonałości. Ale działało się to dlatego, że ŁKS nie był tym razem przeciwnikiem równorzędnym, grając

nad wyraz słabo

i bynajmniej nie przysparzając dobrej opinii poziomowi polskiej Ligi piłkarskiej. Na szczęście opinję tę naprawiała jednocześnie świetna gra Legji.

Z Ł. K. S. wyróżnić można jedynie Galeckiego i Jasińskiego, reszta pomocników i Karasiak na obronie oraz cała linia napadu — to gracze, nie operujący specjalnie dobrą techniką, którzy w walce z przeciwnikami wypadali bardzo blado. Mili w bramce zawinił chyba ze trzy pущzone bramki, niepotrzebnie ryzykując dalekie wybiegi, które go dużo kosztowały.

W Legji pomoc i napad pracowały znakomicie. Brylował zwłaszcza

Cebulak i Nowakowski.

Ziemiański był lepszy od Martyny. Obydwaj bramkarze wojskowych prawie że bezrobotni. W napadzie bardziej aktywną była lewa strona oraz Nawrot, który doskonale prowadził swoją linię przez cały czas zawodów. Ciekawe fragmenty tego meczu były nast.:
Przebieg zawodów.

W 7 minucie piękna „główka” Wypijewskiego idzie w poprzeczkę; w 17 min. Nawrot jest sam pod bramką, jednak w ostatniej minucie ratuje Galecki. W 24 min. Nawrot z podania Wypijewskiego zdobywa prowadzenie dla Legji, a w 3 min. później Przedziecki poprawia strzał Nowakowskiego i Legja prowadzi 3:0. Mili ciągle jest zatrudniony i z trudem broni strzały Nawrota i Wypijewskiego. Sporadyczne ataki Łódzian nie dają wyniku. W 36 min. Przedziecki wykorzystuje niefortunny wybieg Mili i zdobywa trzeci punkt. Ostatni kwadrans przed przerwą przynosi słabsze tempo.

Fragment z meczu Polonia — Wisła. Nowy łącznik Wisły Artur (od lewej str.) w pojedynku z Jelskim (Polonia)

Po przerwie dalsza przewaga Legji, dla której Nawrot z centry Wypijewskiego strzela czwartą bramkę. Łódzianie zmieniają bramkarza i są całkiem zdeprymowani. W 22 min. Nawrot strzela celnie z rzutu karnego piątą, a w kilka minut później Ciszewski zdobywa szóstą bramkę. Bramkarz Łódzian jest już do samego końca porządnie zatrudniony. Sędzia inż. Grabowski. Widzów 4.000.

Liga Śląska.

Katowice, 30 sierpnia. (Gor). Naprzód (Lipiny) — Amatorski K. S. 2:0 (1:0). Wobec blisko 8.000 widzów odbył się w niedzielę na boisku Lipin mecz pomiędzy najlepszymi klubami Śląska o zaszczytny tytuł mistrza. Podobnie jak ubiegłego roku, po przekonującym zwycięstwie, tytuł mistrza zdobył Naprzód (Lipiny), krocząc od początku sezonu na czele tabeli ligowej Śląska. — Bramki strzelili Nastula i Stefan.

Dalsze wyniki Ligi śląskiej są nast.: K. S. Chorzów — BBSV (Bielsko) 3:2 (3:1). K. S. „07” Siemianowice — I F. C. 1:3 (1:1).

Mistrzostwo kl. A. górnośląskiej grupy katowickiej zdobył K. S. Słowian (Bogucice), w grupie Król. Huty Czarni (Kropaczów).

Długodystansowe mistrzostwa pływackie Polski.

Bydgoszcz, 30 sierpnia.

Mimo nieprzychylnych niepogody i niskiej temperatury wody zebrała się garstka zawodników na wspaniałym torze regatowym wioślarskim w Brdyjuściu, aby walczyć o wieniec mistrzowski na dystansie 5 kilometrów. Z pań stawilo się trzy zawodniczki z zeszłoroczną mistrzynią Polski Ohlenbergową (Hakoah, Bielsko) na czele, z panów przybył obrońca tytułu Rafał Kratochwiła, dalej Kot, Rouppert, Nowicki, Antkowiak, Lechowski, Neglicz, Siwiecki, Matuszewski, Falisz i Wierzb.

Fragment z meczu Polonia — Wisła. Artur i Nowikow z Polonii w oczekiwaniu na piłkę; w tyle Czulak z przeciwnym okiem.

Wyścig odbywał się w bardzo ciężkich warunkach, a niska temperatura dała się szczególnie we znaki. Już po 400 metrach wycofuje się Urbańska (Sokół, Grudziądz), po 2000 metrach kurez łapie Roupperta, 200 metrów potem, w ślady krakowianina idzie Antkowiak, na którego wiele liczono, nieco dalej, bo przy 8 kilometrze Neglicz. A tymczasem od startu bieg prowadził Kratochwiła. Rzadko spotykana ambicja i wola zwycięstwa, wysuwa go na czoło całej stawki. Początkowo na drugim miejscu trzymał się Neglicz, dopóki kurez nogi nie zmusił go do wycofania się. Potem miejsce to zajął Nowicki.

Dzielnie trzymały się także i panie. Do 2600 metrów prowadziła Ohlenbergowa, obrońca tytułu mistrza, potem jednak Antkowiakówna objęła bezapelacyjnie „prowadzenie”.

Na mecie pierwszym był Rafał Kratochwiła (AZS. Warszawa) w czasie 1:39:31.8. Kratochwiła zdobył poraż drugi puchar wędrowny P. U. W. F. 2) Nowicki (Legja Warszawa) 1:44:16.4. 3) Lechowski (Legja Warszawa) 2:01:03. 4) Wierzb (Bydgoski Klub Pływacki).

Wśród pań pierwsze miejsce i tytuł mistrzyni zdobyła Gertruda Antkowiakówna (Warta Poznań) w czasie 2:01:14.8, zajmując czwarte miejsce w ogólnej klasyfikacji. 2) Ohlenbergowa (Hakoah Bielsko). Antkowiakówna ustanowiła, mimo niesłychanie niesprzyjających warunków wodnych i atmosferycznych **nowy rekord Polski, lepszy o 7 minut od poprzedniego.**

Organizacją zawodów zajmował się Pomorski Zw. Okr. pod kierownictwem dyr. Czajkowskiego. Organizacja była nadzwyczaj sprawna. Sędziowali pp. Dobrowolski i Malicki.

Program zawodów na dzień 6 września.

Warszawa. 5. IX. Mecz ligowy Warszawianka—Polonia, 6. IX. Mecz ligowy Legja—Garbarnia. Regaty żeglarskie na Wiśle.

Kraków. Mecz ligowy Wisła—Cracovia (boisko Wisły).

Lwów. Zakończenie strzeleckich mistrzostw świata, mecz ligowy Czarni—Podgórze. Wyścig kolarski na dystansie 140 km., organizowany przez Z. T. S. „Jutrzenka”.

Poznań. Wyścig pływacki „Wpław przez Poznań” na dystansie 5 km. Zawody piłkarskie Legja—Skra o wejście do Ligi. Wyścigi kolarskie o mistrzostwo m. Poznania na przestrzeni 100 km. Międzyokręgowe zawody bokserskie Śląsk—Poznań. Zawody hokejowe o mistrzostwo Polski: Warta—Czarni.

Łódź. Trójboj pań o mistrzostwo Polski, Mecz ligowy ŁKS—Lechia, Turniej tenisowy o mistrzostwo Łodzi.

Królewska Huta. Międzypaństwowy mecz lekkoatletyczny Czechosłowacja—Polska. Skład drużyny czechoskiej przedstawia się następująco: 100 i 200 m. Engel i Nowotny, 400 m. Fiser, Knenisky, 800 m. Dvorsky, dr. Drozda, 1500 m. Strniste, dr. Drozda, 5000 m. Kosciak i Simek, 110 m. plotki Jandera, Lipcik, 400 m. plotki Sovek i Lipcik, kula Douda i dr. Chmelik, dysk Douda i Vanoucek, oszczep dr. Chmelik i Klasek, skok w wyż Horak i Palischek, w dal Hofman i Kratky, tyczka Korejs i Kodada, sztafeta 4x100 m. Engel, Fiser, Nowotny i Jahn, 4x400 m. Knenisky, Fiser, Kratky i Novotny, rezerwowi: Reich i Bartl. Kierownik ekspedycji Bleha.

Wielkie Hajduki. Mecz ligowy Ruch—Wisła. Wilno. Regaty wioślarskie. Gdańsk. Polskie regaty wioślarskie międzyklubowe. Kalisz. Regaty wioślarskie. Kutno. Międzymiastowe zawody piłki nożnej Kutno—Włocławek o puchar P. Z. P. N.

Nasz drugi konkurs.

Powodzenie naszego konkursu zatacza coraz szersze kręgi. Codziennie otrzymujemy dziesiątki fotografii, których przedmiot i wykonanie walczą ze sobą zacięcie o pierwszeństwo i Redakcja będzie w trudnym położeniu przyznać wyznaczone cztery nagrody, a to

jedną w kwocie 75 zł., drugą 40 zł. i dwie po 25 zł.

Przeszkodziła nam w naszym konkursie nieco pogoda, gdyż ostatnie tygodnie upłynęły pod znakiem deszczu, który nie pozwolił na wykonanie dobrych zdjęć. — Wprawdzie, jak to już zaznaczyliśmy, jedynym warunkiem zdjęcia jest, aby ono było ładne, a aktualność ich jest bez znaczenia, tem niemniej jednak wiemy, że wielu z naszych Czytelników gotowało się do wykonywania specjalnych konkursowych zdjęć i pogoda im to uniemożliwiła.

Cheąc przyjąć Czytelnikom naszym z pomocą, ustalamy ostateczny termin nadsyłania fotografii do konkursu na dzień

7 października b. r.

W ten sposób Czytelnicy nasi będą mieli możliwość wykorzystania szeregu zawodów międzynarodowych i międzyklubowych, które rozegrane zostaną we wrześniu, dla wykonania dobrych i ładnych zdjęć.

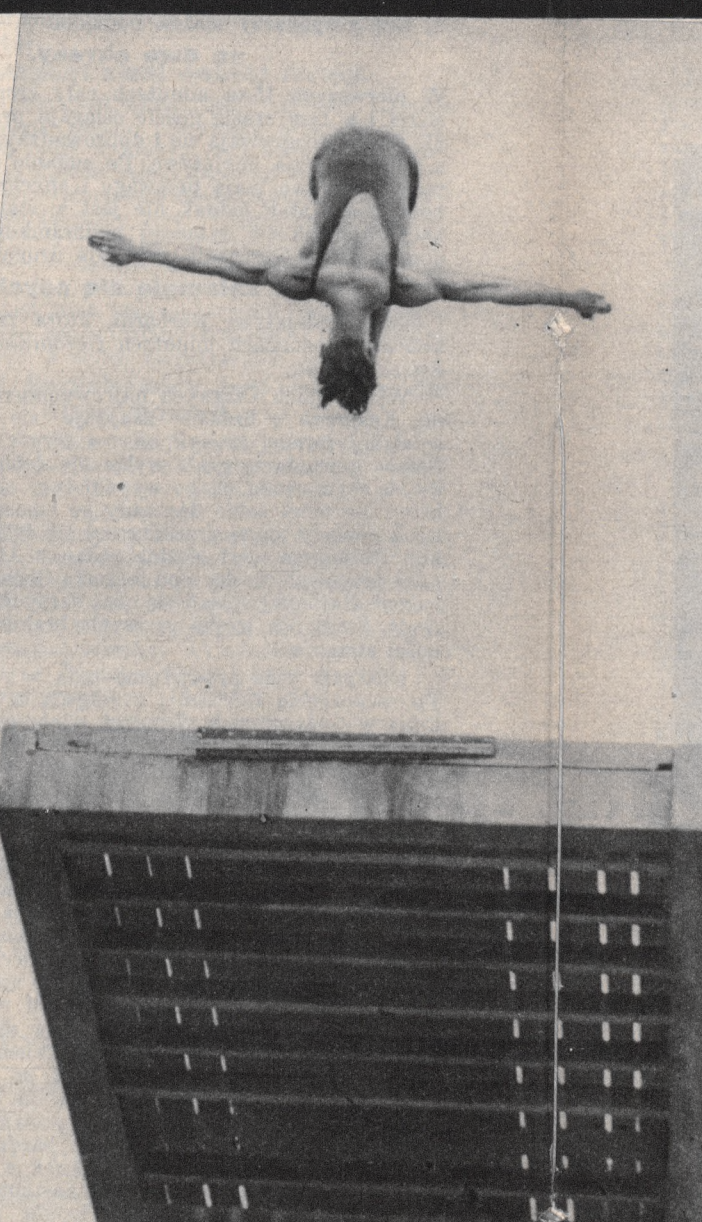
Zdaje się nam, że nie trzeba specjalnie zachęcać Czytelników do wzięcia udziału w naszym drugim Konkursie, gdyż korzyści są bardzo widoczne. Nie tylko nagroda pieniężna, która w dzisiejszych czasach nie jest bez znaczenia, ale także zadowolenie własne, gdy zobaczy się, że praca nasza została oficjalnie uznana za pełną wartości artystycznych, powinno być bodźcem do pracy.

A więc czekamy. Prosimy pamiętać: **Konkurs fotograficzny Tyg. sport Raz-Dwa-Trzy. Kraków, Wielopole 1.**

MISTRZOSTWACH EUROPY. POLACY NA PŁYWACKICH

Moment zdobycia bramki w meczu water-polo Węgry-Francja.

Na prawo: Riebschlager w skoku.

Paryż, 30 sierpnia. Mistrzostwa Europy w pływaniu wypadły dla nas dość późno, gdyby bowiem termin ich wyznaczono na okres, w którym as naszego pływania Bocheński znajdował się u szczytu formy, to wyniki oficjalne Polski byłyby stanowczo lepsze. Niestety akurat w Paryżu Bocheński zaziębił się, startował jak wiadomo z gorączką w wyścigu na 100 m. i na tem skończył, gdyż już nie było sensu zmuszać go do walki przy niedobrym stanie jego zdrowia.

Wogóle pogoda podczas mistrzostw Europy nie dopisała. Deszcz i niska temperatura wody spowodowała, że wyniki w szeregu konkurencji osiągnięto znacznie niższe, niż się spodziewano. Wyniki pierwszego dnia, jakoteż i przebieg zawodów już opisaliśmy. Obecnie przechodzimy do dalszych konkurencji.

Drugi dzień zawodów rozpoczął się przy ulewnym deszczu. W tych warunkach pada pierwsze rozstrzygnięcie w wyścigu, bodaj, że najwięcej emocjonującym tłumy. Był to

Finał 100 m. stylem dowolnym panów.

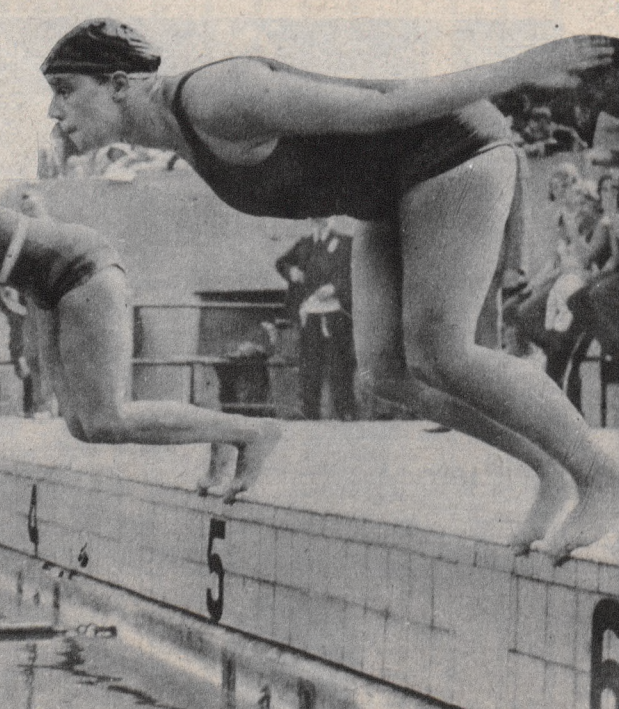
Niestety w finale tym brakło Bocheńskiego, gdyż już odpadł w przedbiegu, jak o tem pisaliśmy. Wobec nieobecności Tarisa, walki o pierwszeństwo właściwie nie było. Wygrał, jak było do przewidzenia, dr Baranyi w doskonałym czasie 0.59,8, gorszym jednakże o 1.2 sek. od jego własnego rekordu Europy. Drugie miejsce zajmuje drugi Węgier — Szekely 1:00.8, 3) Steiner

Start pań do biegu 100 m. stylem dowolnym.

(Czechosłowacja) 7:03. 4) Pettersson (Szwecja) 1:03.4, 5) Lundall (Szwecja) i Haas (Niemcy) w identycznym czasie 1:04.4, 1) Cappelini (Włochy) 1:05.

W tym samym dniu rozegrano przedbiegi do 200 m. stylem klasycznym dla pań. W pierwszym przedbiegu wygrała Angielka Hinton 3:19.6, 2) Bienenfeld (Austria) 3:24, 3) Huybers (Holandia) 3:28, 4) Huth (Francja) 3:47.8. W drugim przedbiegu wygrywa Holenderka Kastein 3:15.4, 2) Wolfenholme (Anglia) 3:18.4, 3) Suchardt (Niemcy) 3:21, 4) Manson (Francja) 3:29. Obydwie Francuzki zostają wyeliminowane od dalszej konkurencji. Finał tego wyścigu odbył się w dwa dni po przedbiegach. Poziom wynik obniżył się znacznie, gdyż dała się we znaki pogoda z deszczem i niską temperaturą wody.

Początkowo prowadziła we finale Kastein, potem wysunęła się na czoło Austriaczka Bienenfeld, ale około 150 m. pewnej jej zdawałoby się zwycięstwo, zostało zagrożone przez wspaniały atak Angielki Wolfenholme, która też bieg wygrała w czasie 3:16.4, bijąc Holenderkę Kastein o 1.8 sek., trzecią była Hinton (Anglia) 3:20.4, 4) Suchardt (Niemcy) 3:23.8, 5)

dopiero wyczerpana Bienenfeld (Austria) 3:24, 6) Huybers (Holandia). Jak z wyników tych widać, nasza Jarkulisówna, mimo wysokiej bezsprzecznie klasy, nie mogłaby jeszcze w tej konkurencji zapewnić nam punktowego miejsca.

Skoki.

W konkursie skoków liczyliśmy na sukces Maerza, niestety jednak, wykazał on w Pradze pewne obniżenie swej formy tak, że zrezygnowano z jego wyjazdu do Paryża. W konkursie o mistrzostwo Europy zwyciężył Niemiec Riebschlager (136.22 pkt.), 2) Le-page (Francja) 135.22 pkt., 3) Nenman (Niemcy) 134.38, 4) Prou-sart (Francja) 128.30, 5) Standinger (Austria) 127.64, 6) Steiner (Austria) 126.98, 7) Slotyn (Holandia) 120.26, 8) Nlemlleinen

(Finlandja) 116.82, 9) Oelander (Szwecja) 113.44 10) Cozzi (Włochy) 108.36. Poziom konkurencji niezwykłe wysoki, o pierwsze miejsce toczyła się zacięta walka, z której zwycięsko wychodzi różnicą 1 punktu znany zawodnik niemiecki Riebschlager, kilkakrotny mistrz Niemiec i Europy, po Luberze i Mundzie, jeden z najlepszych skoczków niemieckich.

Finał biegu 100 m. stylem dowolnym pań, oczekiwany był również z niecierpliwością, gdyż spodziewano się zaciętej walki między Francuzką Godard a Węgierką Lenkey. Niestety jednak Lenkey była w słabej formie i nie zaważyła na szali wyścigu. Zwyciężyła Ywonne Goddard (Francja) w czasie 1:10, stanowiącym nowy rekord Francji, 2) van den Ouden (Holandia) 1:11.8, 3) Cooper (Anglia) 1:12, 4) Braun (Holandia) 1:14.4, 5) Lenkey (Węgry) 1:14.8, 6) Mac Dowall (Anglia) 1:19.2.

Taris czy Baranyi?

Zacięta walka, jaką przed 7 laty stoczyli na Olimpiadzie paryskiej Arne Borg i Weissmüller, znalazła teraz swoich naśladowców; byli nimi mianowicie najszybszy pływak węgierski Baranyi i rekordzista Francji Taris, który oszczędzając się na lepszy dla niego dystans 400 m., nie startował w biegu na 100 m. To też ogólnie spodziewano się jego zwycięstwa w wyścigu 400 m., zwłaszcza, że Taris w przedbiegu uzyskał czas 5:10, podczas gdy zwycięzcy innych przedbiegów tak Getreuer jak i Costoli mieli znacznie słabsze wyniki.

Pierwszy przedbieg wygrał Getreuer (Czechosłowacja) 5:25.8, 2) Deiters (Niemcy) 5:32.6, 3) Svenson (Szwecja) 5:43, 4) Roig (Francja) 5:44.2. W drugim przedbiegu zwyciężył Taris (Francja) w czasie 5:10, 2) Baldo (Włochy) 5:21.6, 3) Guillini (Belgia) 5:24.2, 4) Mihalfy (Węgry) 5:25.8, 5) Schrader (Niemcy) 5:39.6. W trzecim wreszcie przedbiegu pierwszym jest Costoli (Włochy) 5:15.4, 2) dr Baranyi (Węgry) 5:25.4(1) 3) Tlikainen (Finlandja) 5:30.8. Do finału wchodzić pierwsi dwaj z każdego przedbiegu i Guillini, jako najlepszy trzeci.

Finał przyniósł zaciętą walkę Tarisa z Baranyim,

lecz mimo, iż Francuz prowadził bieg przez długi czas, nie potrafił się oprzeć wspaniałemu finishowi Węgry, który zwyciężył o ułamek sekundy. 1) mistrz Europy dr Baranyi (Węgry) 5:04, 2) Taris (Francja) 5:04.2, 3) Costoli (Włochy) 5:16.8, 4) Getreuer (Czechosłowacja) 5:21.8, 5) Guillini (Belgia) 5:23.4, 6) Deiters (Niemcy) 5:25.6, 7) Baldo (Włochy) 5:26.

Jak widać z przebiegu całej tej konkurencji, Bocheński zakwalifikowałby się niewątpliwie do finału, w którym nawet uzyskanie dla nas punktowanego miejsca, nie było wykluczone. Żałować wypada, że zawodnik nasz zachorował w tak doniosłej chwili.

A tymczasem deszcz nie przestaje padać i temperatura wody spada. W tych warunkach odbywa się wspaniała walka, co prawda tylko czterech sztafet 4x200 m. stylem dowolnym. Wygraną tej sztafety jest specjalną ambicją każdego startującego w mistrzostwach narodu i dotychczas wyścig ten był terenem niezwykle zaciętych i interesujących walk (Bolonia 1927). W Paryżu triumfowali Węgrzy, którzy właściwie byli bez konkurencji. Walka toczyła się jedynie o drugie miejsce

między Niemcami a Włochami.

Nadzwyczaj słabo płynął swoje 200 m. Taris, który uzyskał czas 2:24.4, podczas gdy Baranyi tylko 2:20.1. Najsłabszy czas w drużynie węgierskiej uzyskał Wannie 2:26.8.

Drużyna węgierska zwyciężyła ze znaczną przewagą w czasie 9:34. Skład drużyny węgierskiej: Wannie L., Szabados, Szekely, dr Baranyi. Drugie miejsce zajęła sztafeta niemiecka w czasie 9:48.6 (Beiters, Balck, Heinrich, Schuber), 3) Włochy, 4) Francja 9:59.4.

Skoki z trampoliny pań.

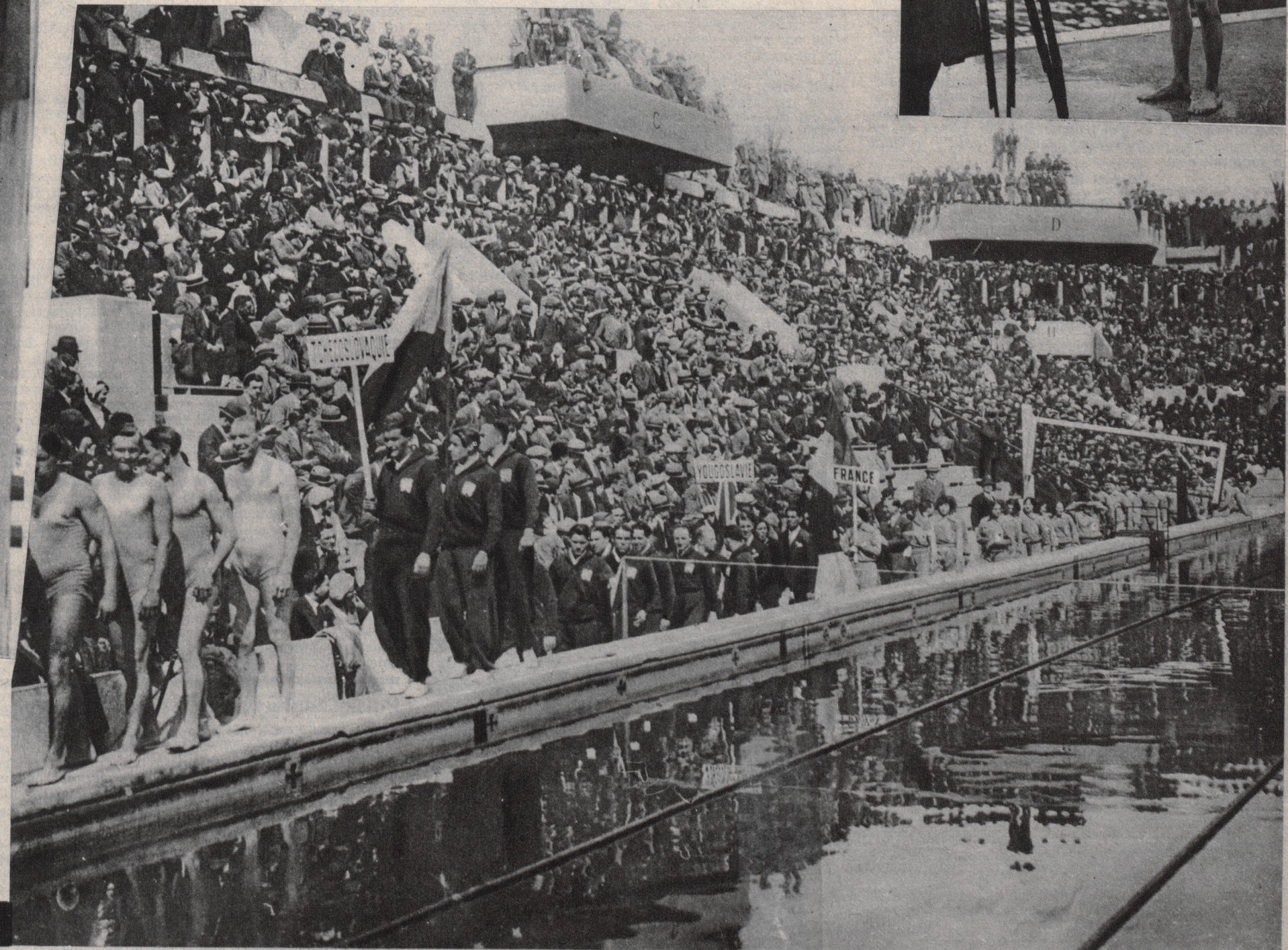
Po wycofaniu Bocheńskiego pozostawała nam jeszcze nadzieja na sukces Klausówny. Jej skoki treningowe budziły zachwyt u znawców,

a prasa francuska przed zawodami wróżyła jej nawet pierwsze miejsce. Niestety brak rutyny i trema, jak również obcy teren (sędziowie) spowodowały, że Klausówna nie skakała na poziomie swej zwyciężnej klasy i wskutek tego zajęła dopiero siódme miejsce.

Zwyciężyła Niemka Jordan, aczkolwiek przez długi czas prowadziła Austriaczka Eppl, która tylko wskutek słabego doboru skoków dowolnych, spadła na drugie miejsce. Wyniki skoków: 1) Jordan (Niemcy) 77 pkt., 2) Eppl (Austria) 72.86, 3) Schuster (Niemcy) 69.94, 4) Rigdage (Francja) 68.39, 5) Klapwick (Holandia) 68.32, 6) Poirer (Francja) 64.70, 7) Klausówna (Polska) 60.64, 8) Erdoes (Węgry) 54.02.

U dołu: Defilada drużyn pływackich w dniu inauguracji pływackich mistrzostw Europy.

Poniżej: dr Baranyi najlepszy pływak Europy

WĘGRZY MISTRZAMI EUROPY W PŁYWANIU

Paryż, 30 sierpnia.

Mistrzostwa Europy, mimo, iż przeciągały się przez cały tydzień, dzień w dzień gromadziły tłumy widzów na stadionie pływackim les Tourelles, które z niesłychanym zainteresowaniem śledziły przebieg zaciętych walk o prymat w pływaniu. Oczekiwanie Francuzów, iż potrafią zająć czołowe miejsca w szeregu konkurencji, nie spełniły się gdyż Węgrzy wysunęli się na czoło wszystkich rywalizujących narodów.

Poniżej dajemy przebieg dalszy zawodów.

100 m na wznak pań.

Poziom tej konkurencji, był bardzo wysoki, nasza Nowakówna mimo ostatnich kilku ładnych wyników w tym roku nie miałaby nic do powiedzenia. Już w przedbiegach uzyskano wyniki doskonałe, a w finale mistrzyni Europy, znana pływaczka Marie Braun uzyskała rezultat wspaniały 1:22.8.

Wyniki tych biegów przedstawiają się jak następuje: 100 m na wznak pań I. przedbieg 1) Braun (Holandia) 1:24.4, 2) Cooper (Anglia) 1:26.6 3) Blondeau (Francja) 1:28.6 4) Mallaszy (Węgry) 1:31.6 a zatem wszystkie poniżej wyniku Nowakówny. II. Przedbieg 1) Hardin (Anglia) 1:24.4 2) Humboldt (Francja) i Corthoff (Holandia) po 1:27.6 4) Lempert (Jugosławia) 1:37.6.

Trzy pierwsze weszły do finału, który zakończył się zwycięstwem Holenderki Braun w czasie 1:22.8 2) Cooper (Anglia) 1:23.6 3) Harding (Anglia) 1:24.8 4) Corthoff (Holandia) 1:25.8, 5) Humboldt (Francja) 1:26.6, 6) Blondeau (Francja).

W analogicznej konkurencji męskiej startował w barwach Polski Karliczek. Niestety aczkolwiek płynął doskonale, czego dowodem jest jego czas uzyskany w biegu, a lepszy od wyniku w mistrzostwie Polski, nie zdołał przebić się przez zwartą grupę lepszych od niego zawodników.

Wyniki przedbiegów przedstawiały się jak następuje: I przedbieg: 1) Lehnig (Niemcy) 1:16 minut. 2) Lundall (Szwecja) 1:16. 3) Nagy (Węgry) 1:16.8. 4) Faye (Francja) 1:17.4. 5) Omero (Włochy) 1:20. 6) Rodiger (Austria). II. przedbieg: 1) Deutsch (Niemcy) 1:16. 2) Bitskay (Węgry) 1:16.2. 3) Koller (Austria) 1:17.2. 4) Nouall (Francja) 1:18. 5) Karliczek (Polska) 1:19.8.

W finale Niemiec Deutsch (nomen omen, Niemcy) wygrywa mistrzostwo w doskonałym czasie 1:14.8, 2) Bitskay (Węgry) 1:15.8, 3) Nagy (Węgry), 4) Keller (Austria), 5) Lundal (Szwecja).

Pierwsze punkty dla Polski zdobywa Klausówna.

Nareszcie i Polska doczekała się swoich punktów. Są to wprawdzie tylko dwa mało znaczące punkty, nie mniej jednak umieszczają one już Polskę między narodami, które coś mają w pływaniu do powiedzenia. Punkty te zdobyła dla Polski w skokach z wieży Klausówna, o której klasie i wynikach nieraz już pisaliśmy. Teraz dodamy tylko, że aczkolwiek liczyliśmy, że zajmie ona nieco lepsze miejsce, zwłaszcza, że i prasa zagraniczna była w tem jednomyślna, to jednak zwycięstwo przez nią drogocennych punktów, należy powitać z zadowoleniem.

Skoki z wieży.

Mistrzynią Europy w skokach z wieży została Austriaczka Epply 34.18 pkt., 2) Sjoewis (Szwecja) 33.62 pkt., 3) Slavie (Francja) 32.90 pkt., 4) Lenormand (Francja) 40.82, 5) Klausówna (Polska) 30.78 pkt. Jak widzimy, poziom konkurencji był niesłychanie wyrównany i wynik Klausówny byłby niewątpliwie lepszy, gdyby nie trema i brak rutyny.

Na 200 m. stylem klasycznym brak wprawdzie słynnego Rademachera, jednak rodacy jego liczą na pewne zwycięstwo młodej gwardji. W pierwszym przedbiegu wygrywa Niemiec Wittenberg 2:52, 2) Reingold (Fin-

Defilada drużyn na otwarciu zawodów pływackich o mistrzostwo Europy, na przedzie idzie drużyna polska.

landja) 2:54.8, 3) Frasinetti (Włochy). W drugim przedbiegu pierwszym jest także Niemiec Sietas 2:54.8, 2) Cartonnet (Francja) 2:55, 3) Hevner (Szwecja). Sześciu tych zawodników zakwalifikowało się do finału.

W finale Niemcy przeżywają niemiłą niespodziankę. Oto faworyt ich Wittenberg przegrywa bieg o dłoń, oddając pierwsze miejsce w ręce Finlandczyka Reingolda. Czas zwycięzcy 2:52.2, czas Wittenberga 2:52.4, 3) Sietas (Niemcy). Reingold prowadził bieg od startu do mety, mimo ustawicznych ataków koalicji niemieckiej.

Nowa sensacja.

Podobną niespodziankę przeżywali w finale wyścigu 1500 m. stylem dowolnym Francuzi. Nie powiodło się im już na 400 m., gdzie Taris, mimo nie startowania na 100 m., przegrał o ułamek sekundy do Baranyiego. Liczyli więc, że zdobędzie jednak upragnione mistrzostwo przynajmniej na 1500 m. Tymczasem i tu nie udało mu się osiągnąć sukcesu.

W przedbiegach jednak Taris wydaje się być bezkonkurencyjnym. Zwyciężył w swoim przedbiegu w dobrym czasie 21:11.4 przed Costellim (Włochy) 21:21.6, 3) Tiliainen (Finlandja) 21:40.6, 4) Bode (Niemcy) 22:44.4. II. Przedbieg: 1) Perentin (Włochy) 21:23.8, 2) Roig (Francja) 22:38, 3) Halassi (Węgry) 23:08.18, 4) Weitzel (Niemcy) 32:26.

W finale Taris, któremu niezmiennie zależało na rehabilitacji po biegu na 400 m., prowadzi od startu do 500 m. W tym momencie dochodzą go Włosi Perentin i Costelli i mijają go, a Taris, wyczerpany prowadzeniem nie może odeprzeć ataku jednonogiego Węgra Halasyego. Widownia zaczyna szaleć. Porażka Tarisa dotyka widzów niesłychanie. Okrzyki i hałasy rozlegają się w całej pływalni. Ale nie pomaga to już zupełnie Tarisowi. Wbrew oczekiwaniu na czoło

wysuwa się Węgier

i przy długo niemiłkającym aplauzie wygrywa mistrzostwo Europy. Fakt zdobycia tego zaszczytnego tytułu przez kalekę, (Halasy stracił nogę), rzuca światło na jego niesłychaną pracę, której zawdzięcza swój triumf. Wyniki finału 1) Halasy (Węgry) mistrz Europy 20:49, 2) Perentin (Włochy) 20:50, 3) Costelli (Włochy) 21:09.4, 4) Taris (Francja).

Finał skoków wieżowych przynosi zwycięstwo Austriakowi Staudingerowi, który uzyskał sumę 111.92 pkt. 2) Neumann (Niemcy) 108.90. 3) Riebschlager (Niemcy, mistrz Europy w skokach z trampoliny) 107.96. Poziom tej konkurencji niesłychanie wyrównany, zwłaszcza pomiędzy trzema pierwszymi.

Tymczasem Francuzom przychodzi przeżyć jeszcze jedną porażkę.

Odnosi się ona do wyniku panny Godard w wyścigu 400 m. st. dowolnym. Co prawda jest ona łatwiejsza do przeboleńia po klęsce Tarisa, gdyż Godard tak czy owak zdobyła jedno mistrzostwo dla Francji.

Finał tego biegu wygrywa Marie Braun (Holandia) 5:42, ustanawiając nowy rekord Europy. 2) Cooper (Anglia) 5:54. 3) Godard (Francja). 4) Baumeister. Godard prowadziła przez pierwsze 100 m., lecz nie wytrzymała tempa na większym dystansie.

Turniej piłki nożnej.

W piłce wodnej jawiło się w Paryżu wiele takich drużyn, które nie miały nic do powiedzenia. Węgrzy stanowili najwyższą klasę, i jedynie Niemcy byli dla nich groźnymi. Wyniki meczów są następujące: Węgry—Austria 13:0, Szwecja—Francja 4:4, Niemcy—Belgia 3:3, Czechosłowacja—Belgia 4:3, Francja—Austria 5:1, Węgry—Szwecja 12:1, Austria—Belgia 3:0, v. o. Węgry—Czechosłowacja 4:1, Niemcy—Francja 4:1. Nieco nieporozumienia wywołała Belgja, która chciała wstawić do drużyny niezgłoszonego gracza, czemu jednak sprzeciwno się. Brutalnie grali Czesi, którzy z tego tytułu byli niechętni przez publiczność paryską.

W dalszym ciągu wyniki zawodów były następujące: Niemcy—Austria 5:0, Szwecja—Czechosłowacja 2:1, Węgry—Belgia 9:2, Węgry—Niemcy 2:2, Czechosłowacja—Francja 2:1, Austria—Czechosłowacja 3:2, Niemcy—Szwecja 5:2. W ten sposób

Węgrzy zdobywają mistrzostwo Europy w piłce wodnej,

mając 11 punktów, na drugim miejscu znalazły się ex aequo Niemcy i Austria po 6 pkt. Stanowisko dominujące Węgrów w piłce wodnej utrzymuje się więc w dalszym ciągu i jedynie Niemcy zagrażają hegemonji węgierskiej. Węgrzy zatem odwożą z powrotem wspaniały wędrowny puhar, na którym wyrzują po raz X-ty swoje imię.

Polska zdobywa puhar Narodów w Rydze.

Na konkursach hipicznych w Rydze ekipa polska w składzie: mjr. Trenkwald na „Madzi“, por. Szostland na „Sterlingu“, por. Strzałkowski na „Yvette“ i por. Rojewicz na „The Hoop“ zajęła pierwsze miejsce w konkursie o puhar Narodów. Drugie miejsce zajęła Estonia, Lotwa konkursu nie ukończyła, nie mając szans nawet na drugie miejsce.

WYJAZD JĘDRZEJOWSKIEJ I WITTMANNA DO BUDAPESZTU. Począwszy od dnia 3 września, odbędą się w Budapeszcie międzynarodowe mistrzostwa tenisowe, w których z ramienia Polski uczestniczyć będą Jędrzejowska i Wittmann. Wittmann grać będzie w Budapeszcie dodatkowo w konkurencjach dla zawodników, którzy nie ukończyli jeszcze 24 lat. Regulamin odnośnego pucharu przewiduje, że rozgrywki w roku przyszłym odbędą się w kraju zwycięzcy.

Fragment z meczu piłki wodnej Węgry—Francja 12:1. —Największa sensacja!

MISTRZOSTWA TENNISOWE POLSKI.

Lwów, 29 sierpnia.

Tegoroczny turniej tenisowy o mistrzostwo Polski, to nieustanna serja zmagania organizatorów z trudnościami. Począwszy od dopuszczenia do udziału większej, aniżeli zazwyczaj liczby uczestników — szczególnie w grze pojedynczej panów — poprzez trudności wynikłe z powodu nie przybycia Warmińskiego, rozstawionego w grze pojedynczej, w dublach zaś z Tłoczyńskim i Jędrzejowską, stuprocentowo wchodzącego w rachubę na finalistę, a dalej z uwagi na ustawiczną niepogodę, trudno było rozgrywać w przewidzianym terminie doprowadzić do finałów. Główną przeszkodę oznaczał tu ulewny deszcz, na skutek którego dwa i pół dni (środa popołudniu, piątek i sobota) całkowicie dla turnieju stracono. Nadomiar złego silny wicher utrudniał w znacznej mierze grę tak, że technicznie większość uczestników nie mogła wykazać prawdziwego swego poziomu.

W szczególności słabo na skutek tego wypadła

gra pań,

a nawet Jędrzejowska mniej aniżeli zazwyczaj grę swą potrafiła porwać. Podobnie Volkmerówna nie zdołała wykazać poważniejszych postępów, przyczem szczególnie błąd wypadła gra jej w spotkaniu z St. Bystrzonowską. — Dubieńska jak zwykle zaimponowała kondycją, po dwakroć podkreślenia godną z uwagi na dzieśniętą lat nieprzerwaną jej sukcesów turniejowych. — Rudowska doszła do półfinału dzięki wyeliminowaniu Lilpopówny, prawdziwą jej wartość wykaże dopiero półfinał z Jędrzejowską. Pozowska w spotkaniu z Dubieńską dzielnie trzymała się jedynie w ciągu pierwszego seta, w drugim zato całkowicie musiała skapitulować. Boniecka w pierwszych dwóch kolejkach nie miała poważniejszych przeciwniczek, pole do popisu zato niewątpliwie oznaczać będzie ćwierćfinał z Volkmerówną.

Tenisistki lwowskie przeważnie już w pierwszej kolejce zostały wyeliminowane, z wyjątkiem Weleszczukowej, która dopiero w drugiej kolejce w dwóch setach przegrała z Volkmerówną i Kruczkiewiczówną, która zakwalifikowała się do ćwierćfinału z Dubieńską.

Inaczej przedstawia się sprawa w grze panów, którzy w większym lub mniejszym stopniu mieli już pole do popisu i wykazania swego poziomu. Nie przesadzając ostatecznych wyników, na pierwszym miejscu wymienić należałoby

Maksa Stolarowa,

który pod względem stylu jest najbardziej może wyrobionym tenisistą polskim. Rozporządzając wszechstronem uderzeniem tak z lewej jak i z prawej, wykazuje nadzwyczajną intuicję w ustawianiu się, tudzież nieprzeciętną zdolność zwiększania siły uderzenia wypadem całego ciała. Szczególnie dobrze dzięki temu wypadu górny forchand zabijany. Postęp u M. Stolarowa oznacza poprawa w volley'ach, natomiast w dalszym ciągu, jak na gracza tej klasy, do życzenia pozostawia servis.

U Tłoczyńskiego uderza pewność i regularność we wszystkich uderzeniach, które jednak są raczej defenzywne. — W szczególności zauważyć można u niego brak piłek kończących, głównie z volleya. W grze pojedynczej do półfinału doszedł nie natrafiając na poważniejszych przeciwników. W dublu dzięki Warmińskiemu wogóle nie grał, zato bardzo wysoki poziom wykazał w mixcie z Dubieńską.

Stolarow Jerzy, to gracz wysoce rutynowany, którego główna siła polega na zamerykanizowanym silnie ściętym servisie, najlepszym zresztą wśród wszystkich tenisistów w Polsce. Bardzo dobry posiada również volley, którym przeważnie kończy piłki. Brak mu natomiast wyrobionej długiej piłki zarówno z lewej jak i z prawej. Mimo, że od 1925 r. figuruje na liście mistrzowskiej, stale jest groźny dla wszystkich zawodników polskich.

Hebda najwięcej skorzystał na skutek nie przybycia Warmińskiego, dochodząc do półfinału po stosunkowo ciężkiej przeprawie z Tardowskim, łatwym zwycięstwem nad Liebblingiem i walk-overem w zestawieniu z Nawratilem. Jak zwykle bardzo dobry technicznie, w dalszym ciągu zawodzi nerwowo, co się szczególnie uwidoczniło w pierwszym secie gry z Tardowskim. Jaką rolę odegra w półfinale z Maksem Stolarowem, trudno przewidzieć.

Wittman robi wrażenie precyzyjnego, równomiernie pracującej maszyny. Przy swych pierwszorzędnach wartościach technicznych, nadzwyczajnej ambicji i opanowaniu nerwowem, dla każdego tenisisty oznacza bardzo groźnego przeciwnika. Wadą jego jest jedynie słaby volley, w szczególności smash.

Marszewski („Sosnowski“) dochodząc do ćwierćfinału, uzasadnił słusność rozstawienia go. Tem niemniej nie należy on do tenisistów zbyt przykonwujących. — Sukcesy swe zawdzięcza głównie rutynie i pewnym drive'om. Za to w zupełności nie posiada volley'a. Postępów w ciągu lat ostatnich nie zrobił żadnych. W ćwierćfinale z Maksem Stolarowem niewątpliwie tylko nikłą odegra rolę.

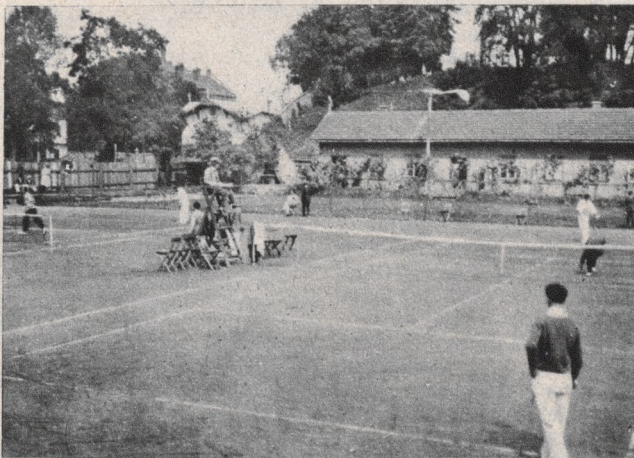
Ćwierćfinalistą, dzięki dwóm walk-overom, stał się również

Nawratil,

do Hebdy zaś w ćwierćfinale scratchował, tak że trudno o sąd o jego grze w single'u. Za to w double'u z Hebda oznacza doskonale zgraną parę, a w spotkaniu z Drewnowskim i Popławskim wykazał znaczne swe wartości. Ostatnim ćwierćfinalistą jest

Kołcz II,

który do honorów tych doszedł dzięki zwycięstwom nad Czyżowskim. Młody, ambitny ten tenisista, odznacza się nieprzeciętną ambicją i wytrzymałością, w tym samym jednak stopniu wykazuje braki techniczne. Szczególnie

Tłoczyński w akcji.

niedopisuje na punkcie service'u i volleya. Przy młodym swym wieku jednak poważnie jeszcze postąpić może naprzód.

* * *

Z zawodników wyeliminowanych w ósemkach finałów, na pierwszym miejscu postawić należy Kucharę, którego nadzwyczajna technika, różnorodność uderzeń i niespożyta ambicja w dalszym ciągu kwalifikują na jedno z pierwszych miejsc w liście państwowej. W spotkaniu z J. Stolarowem przegrał głównie dzięki warunkom atmosferycznym (silny wicher), nie mając możliwości wygrania wszystkich swych atutów.

Grupa uczestników turnieju tenisowego o mistrzostwo Polski, siedzący z brzegu Jędrzejowska i J. Stolarow.

Horain technicznie nągół postąpił naprzód, szczególnie w zabijaniu piłek krótkich. Wadą jego niedostateczne opanowanie nerwowe i nieszczególna kondycja fizyczna, dzięki czemu głównie zawiódł w spotkaniu z Kołczem I. Tego ostatniego zaś cechuje pewne uderzenie z prawej i lewej przy nastawieniu głównie defenzywnym. Przewagą wytrzymałości i nerwów potrafi zgnieć lepszego technicznie przeciwnika. Szczególnie słaby na punkcie service'u i volleya. Spotkanie z Wittmanem oznaczać będzie dla niego poważniejszą próbę.

Specjalna uwaga należy się

Popławskiemu,

który w ciągu ostatnich dwóch lat zdołał się wybić, w każdym razie słusznie pretendując do miejsca w pierwszej dziesiątce. Gra jego częstokroć robi wrażenie przypadkowej, niemniej skuteczna szybkość leży w charakterze jego gry. — Uderzenia z prawej i z lewej posiada nieobliczalnie, serwis zamerykanizowany jeszcze słaby. Przy wielkim swym acz niepróżnoważnym jeszcze talentem rokuje najlepsze widoki na przyszłość.

* * *

Rzut oka na trybunę.

Dr. Liebbling utrzymuje się na dotychczasowym poziomie technicznie dobrego, niezwykle ostrożnego i nigdy prawie nie ryzykującego tenisisty. Wadą jego jest powolność to też szybką piłką i volley'em daje się zaskoczyć. W spotkaniu z Hebda to głównie było przyczyną łatwej jego klęski.

Drewnowski wykazał znaczne opanowanie i zrozumienie tenisa, nie dopisują mu natomiast nerwy. Ma uderzenia czyste, piłkę wydłużoną, z prawej niepotrzebnie podcinaną.

Pohoryles zawodzi fizycznie i nerwowo, nadto wykazuje braki w servisie i volley'u. W spotkaniu z Horainem zawiódł. Nie postąpił również zbyt naprzód Altschüller, który w spotkaniu z Wittmanem nie potrafił się zdobyć na poważniejszy opór.

Wyniki

dotychczasowych gier są następujące:

GRA POJEDYŃCZA PANÓW. Kolejka wstępna: Hollaender (Samson-Tarnów) — Stenzel (Pogoń) 7:5, 6:4, 6:3; Kuchar (Lw. K. T.) — Baczynski (A. Z. S. Lwów) 6:1, 6:0, 6:2; Wittmann (Kat. Kl. T.) — Altschüller (K. T. 24) 6:1, 6:1, 6:1; Horain (A. Z. S. Kraków) — Pohoryles (L. K. T.) 7:5, 6:2, 4:6, 6:3; Kołecz I (LKT.) — Rubin (Samson-Tarnów) 6:2, 6:1, 6:1, M. Stolarow (Łódzki K. S.) — dr. Brodkiewicz (A. Z. S. Kraków) 6:0, 8:6, 6:3; Kruczkiewicz (L. K. T.) — Eisner (K. T. 24) 6:2, 6:0, 6:0; Popławski (Warsz. K. T.) — Drewnowski (Warsz. K. T.) 6:1, 6:2, 7:5; dr. Stahl (LKT.) — Popiel (A. Z. S. Kraków) 6:3, 6:3, 6:3; Marszewski (Warsz. K. T.) — Tarasiewicz (Legia) 6:0, 6:2, 6:2.

Kolejka pierwsza: Czyżowski (A. Z. S. Kraków) — Andrzejewski (Sokół Kraków) 6:2, 6:3, w. o.; Kołecz II (L. K. T.) — Potuczek w. o.; J. Stolarow (Łódzki K. T.) — Zachar 6:1, 6:1, 6:0; Kuchar — Hollaender 6:4, 14:12, 6:1; Wittmann — Lechner (Sokół-Kraków) 6:2, 6:1, 6:2; Kołecz I — Horain 2:6, 7:9, 6:4, 6:1, 6:3; M. Stolarow — Kruczkiewicz 6:1, 6:4, 7:5; Popławski — dr. Stahl 7:5, 6:1, 6:2; Marszewski — Goldstein (Warszawa) w. o.; Maszewski (Sokół Kraków) — Thomaszewski (A. Z. S. Poznań) 6:1, 6:1, 6:1; Hebda (LKT.) — Tarłowski (Sokół Kraków) 10:8, 6:4, 6:0; Liebbling (Cracovia) — Ciechak (A. Z. S. Kraków) 6:1, 6:3, 6:4; Nawratil (L. K. T.) — Warmiński w. o.

Ósemki finału: Tłoczyński (Legia) — Herbst (Sokół Kraków) 6:0, 6:3, 6:1; Kołecz II — Czyżowski 6:4, 4:6, 2:6, 6:2, 9:7; Stolarow J. — Kuchar 6:2, 6:4, 6:2; Wittmann — Kołecz I. pozostaje do rozegrania, Stolarow M. — Popławski 6:2, 6:4, 8:6; Marszewski — Maszewski 9:7, 6:3, 6:4; Hebda — Liebbling 6:2, 6:2, 6:3; Nawratil — Rópek w. o.

Ćwierćfinały: Tłoczyński — Kołecz II 6:2, 6:1, 6:2; Hebda — Nawratil w. o.

GRA POJEDYŃCZA PAŃ. Pierwsza kolejka: Parafińska (Sokół Kraków) — Groblewska (LKT.) 6:4, 0:6, 6:4; Stoeckówna (LKT.) — Junżanka (Warsz. K. T.) 4:6, 6:3, 6:1; Simchówna (Samson-Tarnów) — Fussgaengerówna w. o.; Lilpopówna (Warsz. K. T.) — Kierska (LKT.) 6:2, 6:3; Neumanówna (Legia) — Bielecka w. o.; Rudowska (Bydgoski K. T.) — Bystrzonowska J. 6:3, 6:1; Dubieńska (Legia) — Tureltaubówna (K. T. 24) 6:1, 6:0; Pozowska (A. Z. S. Kraków) — Laskowska (A. Z. S. Lwów) 6:0, 6:2; Kruczkiewiczówna (L. K. T.) — Schweitzerowa w. o.; Haberówna (S. T. Solali Zywiec) — Mnikowiczówna (AZS. Lwów) 7:5, 6:2; Volkmerówna (Kat. K. T.) — Bystrzonowska S. 6:0, 7:5; Weleszczukowa (LKT.) — Raciborska w. o.; Boniecka (AZS. Kraków) — Dmytrówna (AZS. Lwów) 6:0, 6:1.

Ósemki finału: Jędrzejowska (AZS. Kraków) — Parafińska 6:3, 6:1; Simchówna — Stoeckówna 6:3, 8:6, 6:4; Lilpopówna — Neumanówna 6:2, 6:4; Rudowska — Zimmermannówna — Haberówna 6:4, 5:7, 6:4; Volkmerówna — Weleszczukowa — Haberówna 6:4, 5:7, 6:4; Volkmerówna — Weleszczukowa 6:2, 6:3; Boniecka — Słomnicka (LKT.) 6:3, 6:0.

Ćwierćfinały: Rudowska — Lilpopówna 6:2, 6:4.

GRA PODWÓJNA PANÓW. Pierwsza kolejka: Hebda, Nawratil — Brodkiewicz, Ciechak 6:0, 6:4, 6:0; Drewnowski, Popławski — Knopowie 6:1, 6:2, 6:2; Maszewski, Herbst — Feldmann, Lisner w. o.; Lautner, Altschüller — Salmonowicz, Podgórski w. o.; Kuchar, Stahl — Tłoczyński, Warmiński w. o.; Andrzejewski, Liebbling — Beldowski, Thomaszewski 6:3, 6:3, 6:3; Kustanowicz, Stenzel — Potuczek, Zachar w. o.

Ósemki finału: Stolarow M. i J. — Podhalicz, Dudek w. o.; Kaczor, Pfahl — Rubin, Hollaender 6:1, 6:2, 6:2; Hebda, Nawratil — Drewnowski, Popławski 6:3, 6:0, 8:6; Maszewski, Herbst — Lautner, Altschüller 6:3, 6:3, 4:6, 7:9, 7:5; Kuchar, Stahl — Liebbling, Andrzejewski pozostaje do rozegrania, Kruczkiewicz, Tarasiewicz — Kustanowicz, Stenzel 8:6, 12:10, 4:6, 4:6, 6:3; Wittmann, Horain — Czyżowski, Popiel 6:3, 6:2, 6:3; Kołeczowie — Baczynski, Kania 6:2, 6:1, 7:5.

Ćwierćfinały: Stolarow J. i M. — Kaczor, Pfahl 6:2, 6:1, 6:4.

GRA PODWÓJNA PAŃ. Ćwierćfinały: Jędrzejowska, Dubieńska — Simchówna, Zimmermannówna w. o.; Orzechowska, Weleszczukowa — Stoeckówna, Słomnicka 6:1, 6:3; Volkmerówna, Rudowska — Boniecka, Haberówna 6:4, 6:2.

grania pozostaje spotkanie Groblewska, Pozowska — Junżanka, Lilpopówna.

Półfinały: Jędrzejowska, Dubieńska — Orzechowska, Weleszczukowa 7:5, 6:3.

W grze podwójnej pań i panów rozegrane zostały w pierwszej kolejce nast. spotkania: Haberówna, Liebbling — Tureltaubówna, Lautner 6:4, 8:6; Rudowska, Wittmann — Kruczkiewiczowie 6:1, 6:1; Groblewska, Stahl — Simchówna, Rubin 6:1, 6:2.

W ósemkach finału zaś odbyły się do tej pory spotkania: Pozowska, Horain — Boniecka, Andrzejewski 3:6, 6:3, 6:4; Groblewska, Stahl — Słomnicka, Kołecz II 6:2, 6:3; Dubieńska, Tłoczyński — Bystrzonowska J., Drapała 6:0, 6:0; Orzechowska, Nawratil — Dmytrówna, Kania 6:1, 6:1.

GRA POJEDYŃCZA JUNIORÓW. Pierwsza kolejka: Wahl — Wolf 6:2, 8:6; Namitkiewicz — Reich 6:1, 7:5; Beldowski — Probst 6:0, 6:2; Stenzel — Podgórski 6:4, 6:3, 6:4; Tałowski — Muszyński 6:1, 6:4; Kaczor — Zaleski 6:1, 7:5; Podhalicz — Kwartner 6:3, 6:3; Rubin — Ettinger 6:1, 6:1; Knopf M. — Rosenberg 6:1, 6:2; Pfahl — Menkes 6:2, 8:6.

Druga kolejka: Hollander — Wahl 6:3, 6:1; Namitkiewicz — Dygat 6:2, 3:6, 6:2; Stenzel — Beldowski 6:3, 4:6, 6:2; Tarłowski — Kaczor 7:5, 6:8, 6:3; Halpern — Podhalicz 8:6, 6:4; Majewski — Rubin 7:5, 6:8, 6:3; Knopf — Loewenherz 6:0, 6:3; Pfahl — Begleiter 6:1, 6:0.

Ćwierćfinały: Hollaender — Namitkiewicz 6:3, 6:4; Pfahl — Knopf 7:5, 7:5.

Polsko-czechosłowackie boje lekkoatletyczne.

W obliczu decydującego spotkania w Królewskiej Hucie 5-go i 6-go września.

Kraków, dnia 31 sierpnia.

Polsko-czechosłowackie stosunki na polu lekkoatletyki datują się jeszcze z czasów przedwojennych. Do Lwowa dość często przybywali zawodnicy czescy i niejednokrotnie z dużym powodzeniem zawodnicy polscy startowali na ziemi czeskiej.

Właściwie, t. zw. oficjalne stosunki datują się od r. 1921, a więc dziesięć lat temu. Wtedy urządzano w Warszawie pierwsze zawody międzynarodowe, na których startowali m. in. także i najwybitniejsi zawodnicy czescy. Odnieśli oni wówczas kilka zwycięstw, a średniodystansowiec *Vohralík* łatwo dawał sobie radę z naszymi biegaczami.

W rok później Polska przystąpiła do zawodów międzypaństwowych. Był to pierwszy, i jak się później okazało jedyny, trójmecz państw słowiańskich. Rozegrano go w Pradze w r. 1922. Polacy ponieśli sromotną klęskę, gdyż przegrali nie tylko z Czechami coś ponad 100 pkt. różnicy, ale także i z Jugosłowianami. Jedyne pierwsze miejsce zdobył dla barw polskich popularny *Wacław Kuchar* w skoku w wyż — 170.5 cm.

Po kilku latach przerwy, podczas których lekkoatletyka nasza porośla nieco w pierze i uczyniła kolosalny krok naprzód, zmierzaliśmy się w roku 1927 znów z Czechami. Liczono nawet na zwycięstwo, gdyż upoiliśmy się wtedy już z Łotyszami, Estończykami i Jugosławiją, a nawet z Italią przegraliśmy dość honorowo.

Walki o puchar min. Zaleskiego.

Ale rzeczywistość była przykrą. Przegrywamy w Warszawie fatalnie 66:92, a ofiarowany przez min. Zaleskiego puchar wywozimy Czesi do Pragi. Odnieśliśmy wtedy jednak kilka zwycięstw,

a mianowicie *Dobrowolski* wygrał setkę w 11.3, *Biniakowski* 400 m. 51.2, *Frejger* 5 km. — 15:58, *Sikorski* skok w dal 681, a sztafety miały na 4 × 100 m. — 44 sek., a 4 × 400 m. — 3:30.8.

Od tej pory walki polsko-czechosłowackie o puchar min. Zaleskiego rozgrywane są corocznie ze zmiennym szczęściem.

W roku 1928 w Pradze na stadionie Sparty wygrywamy po heroicznej walce jednym punktem różnicy 79:78. Obie sztafety przypadają znów naszym barwom 44.8 i 3:28, *Sikorski* znów wygrywa skok w dal — 695. *Kostrzewski* wygrywa płotki 400 m. w 57.2, *Smakulski* triumfuje w oszczepie 56.43, *Szenajch* zajmuje pierwsze miejsce w 100 m. — 11 sek., *Kusociński* objawia się w biegu 5 km., wygrywając w czasie 15:34, a *Kostrzewski* odnosi także zwycięstwo na 800 m. — 1:58.8.

Rok następny 1929, zastaje naszą drużynę u szczytu formy. Na boisku w Agrykoli (Warszawa) bijemy Czechów 84:73 odnosząc cały szereg zwycięstw i rekordów. *Sikorski* wygrywa 100 m. (11) i 200 m. (22.2), *Piechocki* triumfuje na 400 m. — 50.8, *Kostrzewski* bierze 800 m. (1:55) i 400 m. płotki (54.2), *Petkiewicz* wygrywa 1500 m. (4:00.2), lecz pokonany zostaje fatalnie przez *Kościaka* na 5 km. Pozatem *Górski* wygrywa kulę 13.60, *Sikorski* skok w dal 72.6, a sztafeta 4 × 400 m. ma czas 3:23.

W roku 1930 rozegrano mecz w Brnie. Zapowiadało się na zwycięstwo Polski i zagarnięcie na stałe pucharu min. Zaleskiego, gdyż Czesi nie mogli wystawić swego najlepszego zespołu. Jednak nasza drużyna z pechem i fatalnie, to też przegrywamy zawody 73:83. *Petkiewicz* wygrał wtedy 1500 m. (3:58) i 800 m. (1:56.2), *Kusociński* zajmuje pierwsze

Zwycięzca „Wielkiego Handicapu Armji” por. Stępowski na „Iwanie II”.

mówi regulamin, decyduje większa ilość zwycięstw.

Skład drużyny polskiej.

Drużyna polska występuje do meczu w składzie najsilniejszym, na jaki ją stać. Brak będzie jedynie *Sikorskiego*, który ze względów zawodowych, nie może do Król. Huty przyjechać.

Ze strony polskiej wystąpią: 100 m. — *Trojanowski II*, *Słiwak*, rez. *Twardowski*, 200 m. — *Trojanowski II*, *Biniakowski*, 400 m. — *Biniakowski*, *Piechocki*, 800 m. — *Kostrzewski*, *Petkiewicz*, 1500 mtr. — *Petkiewicz*, *Kusociński*, 5 km. — *Kusociński*, *Strzałkowski*, 4 × 100 m. — *Trojanowski II*, *Słiwak*, *Nowosielski*, *Nowak*, 4 × 400 m. — *Biniakowski*, *Piechocki*, *Kostrzewski*, *Maszewski*, 110 m. płotki — *Trojanowski II*, *Zajusz* rez. *Twardowski*, 400 m. płotki — *Kostrzewski*, *Maszewski*, skok w dal — *Nowak*, *Twardowski*, w wyż — *Pławczyk*, *Chmiel*, tyczka — *Adamczak*, *Sznajder*, kula i dysk — *Heljasz*, *Siedlecki*, oszczep — *Mikrut* i *Żyłka*.

Punkcja 5, 3, 1, a sztafeta 10:6.

Jak się skończy mecz, przypuszczają trudno. Powinniśmy zawody kilkoma punktami różnicy wygrać, o ile obie sztafety przypadną barwom polskim i nie będzie przykrych niespodzianek.

Biegi od 400 do 5000 mtr. przypaść powinny Polsce, podobnie jak 400 m. płotki, skok w dal i ewent. oszczep. W biegu 110 płotki szanse są zupełnie równe. Obie sztafety dla nas.

W każdym razie walka będzie niezwykle zacięta i obfitująca w emocje.

A. Sz.

miejsce na 5 km. (15:04.8), *Maszewski* wygrywa 400 płotki w 57.4, *Adamczak* triumfuje w tyczce 370.5, *Biniakowski* na 400 m. 50.4, a sztafeta 4 × 400 m. znów jest wygrana i ma czas 3:26.2.

Najlepsze rezultaty.

Lista więc najlepszych wyników, osiągniętych podczas meczu przedstawia się następująco: 100 m. *Engel* (C) 10.8, 200 m. *Sikorski* (P) 22.2, 400 m. *Biniakowski* (P) 50.4, 800 m. *Kostrzewski* (P) 1:55, 1500 m. *Petkiewicz* (P) 3:58, 5 km. *Kusociński* (P) 15:04.8, 4 × 100 m. Czechosłowacja 42.8, 4 × 400 m. Polska 3:23.4, 110 m. płotki *Jandera* (C) 15.4, 400 m. płotki *Kostrzewski* (P) 54.2, w dal *Sikorski* (P) 726, w wyż *Martynek* (C) 187.5, tyczka *Votava* (C) 3.77, kula *Douda* (C) 14.88, dysk *Douda* (C) 47.67, oszczep *Chmelik* (C) 57.66 m.

Co nas czeka w roku bieżącym, na stadionie królewsko-huckim w dniach 5 i 6 września. Walka toczyć się będzie o stawkę niezwykle ważną, gdyż zawody te są już decydujące i kto wygra — zdobędzie puchar min. Zaleskiego na stałe. Obie bowiem drużyny zdobyły dotychczas pierwsze miejsca po dwa razy. O ile ilość punktów będzie równa, to, jak

Czyż należy się dziwić, że oblicze dzielnego wojaka rozjaśnił uśmiech prawdziwego zadowolenia? — Przecież to słynny, znakomity „Okocim”.

WIELKIE WYŚCIGI KONNE W PIOTRKOWIE.

Doroczne wyścigi konne w Piotrkowie mają swoją ustaloną już sławę, która ściąga tłumy gości nie tylko z okolic Piotrkowa, ale także z Warszawy, Łodzi i pobliskich miast.

W pierwszym dniu tegorocznych wyścigów triumfowały konie hodowli krajowej stajen ks. Sanguszków, *Antoniewskiego* i bar. *Maltzana*, z zagranicznych zaś konie bar. *Falkenhayna*.

Największą jednak atrakcją wyścigów był bieg o nagrodę „Derby” i „Wielki Handicap” Armji. Ten ostatni bieg miał niezwykle interesujący przebieg. Począ-

kowo prowadził go por. *Antoniewski* na „Igorze”, lecz na przedostatniej przeszkodzie przewrócił się wraz z koniem. Chwilę tę wykorzystali inni jeźdźcy i bieg zakończył się zwycięstwem por. *Stępowskiego* na „Iwanie II” przed kpt. *Bobinskim* na „Zygrydzie” i por. *Strużyńskim* na „Daninie”. Bieg odbywał się na dystansie 6000 m.

Bieg o nagrodę „Derby półkwi” na dystansie 2400 m. przyniósł zwycięstwo „Boerowi” pod właścicielem por. *Turkskim*. Na drugim miejscu przybyła „Córa Beja” bar. *Kronenberga*.

Harder (pierwszy od lewej) bije Cosensa w ćwierćfinale kolarskich mistrzostw świata.

KOLARSKIE MISTRZOSTWA ŚWIATA.

Kopenhaga, w sierpniu.

Kolarstwo jest jednym ze sportów, w którym obok człowieka decyduje maszyna. Z tego też powodu stosunkowo szybko pojawiło się w kolarstwie zawodstwo, gdyż przeciętnie zarabiający człowiek nie mógł sobie pozwolić na częste sprawianie nowych rowerów, a utrzymanie maszyny także znowu nie jest tak łatwe.

Doroczne mistrzostwa świata w kolarstwie, organizowane wspólnie przez amatorów z zawodowcami wskazują jasno, że amatorstwo kolarskie jest tylko przejściowym stanem i że każdy kolarz wychodzi z utęsknieniem chwili, kiedy jakaś wielka fabryka zaangażuje go na dobrze płatnego reprezentanta firmy.

Mistrzostwa na r. 1931 zostały wyznaczone do Kopenhagi, gdzie przygotował je sześciokrotny mistrz świata Ellegard. Nie można też zaprzeczyć, że przygotowanie to było doskonale pod każdym względem, a wyniki mistrzostw przyniosły nadto wiele sławy Danii.

Porażki Szamoty.

Mistrzostwa te interesowały nas specjalnie z tego względu, że startował w nich jedyny reprezentant Polski Szamota. Jak już pisaliśmy, kolarstwo polskie przechodzi obecnie kryzys, który też odbił się na występie naszym w Kopenhadze, gdzie Szamota nie należał do najlepszych, wprost przeciwnie, ulegał drugorzędnym kolarzom, stawiając w dziwnym świetle swoje zwycięstwa na torze warszawskim, a co ważniejsze swoje doskonałe czasy na Dynasach, do których w Kopenhadze się nawet nie zbliżył.

W przedbiegu Szamota trafił na Duńczyka Knudsen, który nie reprezentuje ekstraklasy światowej. Knudsen wygrał o trzy długości, w czasie 12.4, będącym najlepszym czasem uzyskanym w przedbiegach.

Pozostawała więc jeszcze nadzieja na „repechage”. Lecz i tutaj Szamota miał pecha, o ile pechem można nazwać fakt, że mistrz Polski, mimo zimowego treningu w Paryżu i własnego masażysty, przywiezionego z Warszawy, ustępuje wyraźnie kolarzom zagranicznym. W „repechagu” więc wygrywa Anglik Higgins przed Norwęgim Olsenem, Szamota jest trzecim, przed Ullichem (Francja) i Sidlą (Czechosłowacja), tem samem więc odpada od dalszej walki.

Do ćwierćfinałów weszli więc Gerwin, Harder, M. Andersen (wszyscy Danja), Rampelberg (Francja), Mozzo (Włochy), Godefroid (Belgia), Frach (Niemcy) i Cosens (Anglia). W ćwierćfinałach rozgrywa się decydujący o tytule mistrza pojedynek między Harderem i Cosensem, z którego zwycięsko wychodzi Duńczyk. Półfinały przechodzą bez większych emocji: Harder bije A. M. Andersena, Gerwin Fracha. W finale zaś Harder łatwo dwa razy pokonywa Gerwina, zdobywając tytuł mistrza świata amatorskich sprinterów. — Trzecie miejsce zajął Duńczyk Andersen po pokonaniu Fracha.

W mistrzostwach świata brał także udział znany w Warszawie Pers Assad Bachador, który jednak też wielkiej roli nie odegrał i po przegraniu w przedbiegach z Pellizarim i Higginsem, odpadł także w repechagach pokonany przez Mozzo.

Mistrzostwa szosowców.

Na starcie szosowców zobaczyliśmy elitę kolarzy świata. Wszyscy kolarze, którzy mieli coś do powiedzenia w tej konkurencji, z małymi wyjątkami stawili się

Amatorski mistrz świata, Helge Harder (Danja) po zdobyciu zaszczytnego tytułu, niesiony w triumfie na ramionach swych kolegów klubowych.

Jeden z najlepszych stayerów świata — Linart na starcie biegu o mistrzostwo świata.

w Kopenhadze do walki o tytuł mistrza świata. Trasa biegu wynosiła zarówno dla amatorów jak i dla zawodowców 172 km.

W kategorii zawodowców zwyciężył Guerra (Włochy) w czasie 4:53:42 przed Francuzem Le Drogo 4:58:20, trzecim był Szwajcar Büchi 4:58:31, 4) Battesini (Włochy) 4:59:14, 5) Max Bulla (Austria) 5:00:06, 6) Binda (Włochy) 5:02:25, 7) Rebray (Belgia) 5:03:45, 8) v. Hevel (Belgia), 9) Dewaele (Belgia), 10) Geyer (Niemcy). Jak więc widzimy wszystko starzy znajomi z „Tour de France”.

Doskonale popisali się, jak widzimy z wyników, amatorzy, których zwycięzca Duńczyk Henry Hansen uzyskuje nawet lepszy czas od najlepszego zawodowcy, bo 4:50:53. Drugim jest drugi Duńczyk Nielsen 4:57:33, 3) Olmo (Włochy) i Saladin (Szwajcaria) w równym czasie 5:03:20, 5 i 6 miejsce zajmują w identycznym czasie 5:03:29 Carlson i Berglund (oba Szwecja), 7) Southall (Anglia), 8) Cipriani (Włochy) 5:07:44, 9) Helberg (Finlandia) 5:07:54, 10) Sörensen (Danja) 5:08:12.

Mistrzostwa szosowców odbywały się według nowych przepisów. Po przejechaniu 85 km. każdy kolarz musiał zatrzymać się na punkcie posiłkowym, lecz nie wolno mu było wymieniać kół ani też zabierać nowych pneumatyków. Ponieważ trasa sześciokrotnie przecinała się z torem kolejowym, więc na żądanie Belgii przy każdym przejeździe postawiono komisarzy, którzy na wypadek zamknięcia drogi, odliczali stracone punkty. —

Ciekawe stanowisko zajął burmistrz miasteczka Kjoerge, który zezwolił na maksymalną szybkość na ulicach swego „miasta” jedynie 15 km. na godzinę. Start kolarzy odbywał się według kolejności narodów. W kategorii amatorów startowało 41 kolarzy, w kategorii zawodowców tylko 19.

Wyścigi sztajerów.

W konkurencji sztajerów na starcie zobaczyliśmy przede wszystkim dwie sławy europejskie, a to Linarta i Sawalla, chociaż i Moeller czy Lacquehay czy Paillard nie wiele im ustępowali.

W pierwszym przedbiegu zwycięża Moeller (Niemcy) w czasie 1:36:45 przed Lacquehayem. Trzecim jest Manera, czwartym Thollembeck (Belgia). Ci dwaj ostatni odpadają od dalszej walki. W drugim przedbiegu spotykają się dwaj najgroźniejsi kandydaci do tytułu mistrza, a to Linart (Belgia) i Sawall (Niemcy). — Ze względu jednak na to, że do finału wchodzi dwóch pierwszych, walka nie była zbyt zacięta. Pierwszym jest Linart w czasie 1:35:00, Sawall zadowolili się drugim miejscem, 3) Gay, 4) Gilgen i 5) Paillard odpadają od dalszej konkurencji. Paillard nie odegrał swej właściwej roli, gdyż miał defekt w kole, który wykluczył go niedługo po starcie od walki o wejście do finału.

Finał, rozegrany we czwartek, zakończył się, po pełnym dramatycznych sytuacji przebiegu, zwycięstwem zeszłorocznego mistrza świata Sawalla (Niemcy), który bieg ukończył w czasie 1:34:24, na drugim miejscu przybył Möller (Niemcy) o 180 m. w tyle, na trzecim Belg Linart 210 m. w tyle, na czwartym Lacquehay 280 metrów w tyle.

Słaby czas Guerrę tłumaczy się koniecznością zwalniania tempa na przejazdach kolejowych, do których Guerra miał specjalnego pecha. Zawiodł także Bulla, któremu dał się we znaki silny wiatr przeciwny. — Zeszłoroczny mistrz Binda nie był w formie i nie zdołał obronić swego tytułu zwłaszcza, że stan jego zdrowia budził pewne zastrzeżenia.

Przed zakończeniem mistrzostw tenisowych Polski.

Lwów, 30 sierpnia.

W niedzielnych rozgrywkach tenisowych o mistrzostwo Polski w pierwszym rzędzie na uwagę zasługuje ćwierćfinałowe spotkanie Wittmann—Stolarow Jerzy, które należało do najciekawszych z dotychczas rozegranych sportów. Stolarow w pierwszym secie wykazał znaczną przewagę, górując w prowadzeniu volleyów i w grze przy siatce. W następnych dwóch setach gra była wyrównana, następnie jednak Stolarow załamuje się fizycznie i nerwowo, tak, że Wittmann zdołał wygrać w 4-rech setach. Wobec tego półfinał rozgrywają: Tłoczyński, Wittmann i Maks Stolarow, Hebda.

W grze poedynczej pan Jędrzejowska wygrywa w półfinale z Rudowską 6:1, 6:2. Drugi półfinał rozstrzygnię się między Dubieńską i Volmerówną.

Holländer mistrzem juniorów.

W grze juniorów w finale Holländer zwyciężył Pfahla 6:1, 6:4 i jako pierwszy zdobywa tytuł mistrza.

W grze podwójnej panów rozegrany został jeden półfinał między braćmi Stolarow—Hebda—Nawratil, po ładnej grze zwyciężyli bracia Stolarow. Półfinał w drugiej połowie rozstrzygnięty zostanie w poniedziałek.

W grze podwójnej mieszanej spotkanie półfinałowe Dubieńska, Tłoczyński—Weleszczukowa, Hebda przy stanie setów 1:1 przerwane zostało z powodu ciemności. W drugim półfinale spotka się para Pozowska i Horain ze zwycięską parą w spotkaniu Volkmerówna, Popławska—Rudowska, Wittmann.

W finale gry podwójnej panów rozstrzygnięcie nastąpi między parami Jędrzejowska, Dubieńska—Volkmerówna, Rudowska.

Wyniki.

Wyniki niedzielne były następujące: Gra pojedyncza panów: M. Stolarow—Marczewski 6:2, 6:4, 6:2, Wittmann—Kotcz 1. 6:4, 7:5, 6:4, Wittmann—Stolarow J. 4:6, 8:6, 6:3.

Gra pojedyncza pań ćwierćfinał: Jędrzejowska—Simchówna 6:1, 6:1, Rudowska—Lilpopówna 6:2, 6:4, Volkmerówna—Boniecka 6:1, 6:3, Dubieńska—Kruczkiewiczówna 6:0, 6:2, półfinał Jędrzejowska Rudowska 6:1 6:2.

Gra podwójna panów Liebling i Andrzejewski—Kuchar i Stahl 3:6, 2:6, 6:0, 6:3, 6:3. Hebda i Nawratil—Maszewski i Herbst 6:3, 6:4, 6:1, Stolarow—M. i J.—Hebda i Nawratil 6:3, 6:4, 7:5.

Gra podwójna mieszana Weleszczukowa i Hebda—Junżanka i Marszewski 7:5, 6:1, Volkmerówna i Popławska—Bystrzonowska i Kustanowicz 6:1, 6:2, Volkmerówna i Popławska—Haberówna i Liebling 6:0, 6:3, Dubieńska i Tłoczyński—Orzechowska i Nawratil 6:1, 4:6, 6:1, Weleszczukowa i Hebda—Grobewska i Stahl 6:3, 6:3, Pozowska i Horain—Parafinska i Maszewski 7:5, 6:3, Dubieńska i Tłoczyński—Weleszczukowa i Hebda 2:6, 8:6, gra przerwana.

Gra podwójna pań: Grobewska i Pozowska—Junżanka i Lilpopówna 6:1, 6:2, Volkmerówna i Rudowska—Grobewska i Pozowska 6:4, 6:4.

Gra juniorów, ćwierćfinał: Hollaender—Namiłkiewicz 6:3, 6:4, Tartowski—Stencel 6:0, 6:0, Majewski—Halpern 6:3, 7:5, Pfahl—Knopf 7:5, półfinał Hollaender—Tartowski 7:5, 3:6, 6:0, Pfahl—Majewski 2:6, 6:3, 6:1, finał Hollaender—Pfahl 6:1, 6:4.

Bieg kolarski do Morza Polskiego.

Toruń, 30 sierpnia.

Ubiegłej niedzieli zakończono w Toruniu pierwszy etap biegu kolarskiego do Morza Polskiego. Trasa, która miała wynosić 234 km., w rzeczywistości wynosi 262 km. Zawodnicy zaczęli przybywać o godz. 18.45, a reszta ich kończyła bieg w ciemności.

Wyniki pierwszego etapu były następujące:

1) Korsak—Zalewski (WTC Warszawa) 10 godz. 48 min. 59 sek. 2) Stahl 10.48.59, pozbawiony w tym samym czasie przybyli Bednarek (SK Żduńska Wola) oraz Więcek (Polonia—Bydgoszcz). 5) Konopczyński (WTC) 10.49.19. 6) Tardoński (Legia Warszawa) 10.49.58. 7) Telis (WTC) 10.50.12. 8) Kozłowski (Gryf Toruń) 10.51.25. 9) Goll (RKS Świt Warszawa) 10.52.04. 10) Daniel (Revers Stanisławów) 10.54.02. 11) Kłosowicz (TZS Łódź) 10.54.02. 12) Michalak (Legia) 10.54.37. 13) Matak (RKS Tramwajarze) 10.54.38. 14) Olecki (Legia) 10.54.45. 15) Konopczyński II. (WTP) 10.54.45. (Ł)

Hansen kolarskim mistrzem świata zawodowców.

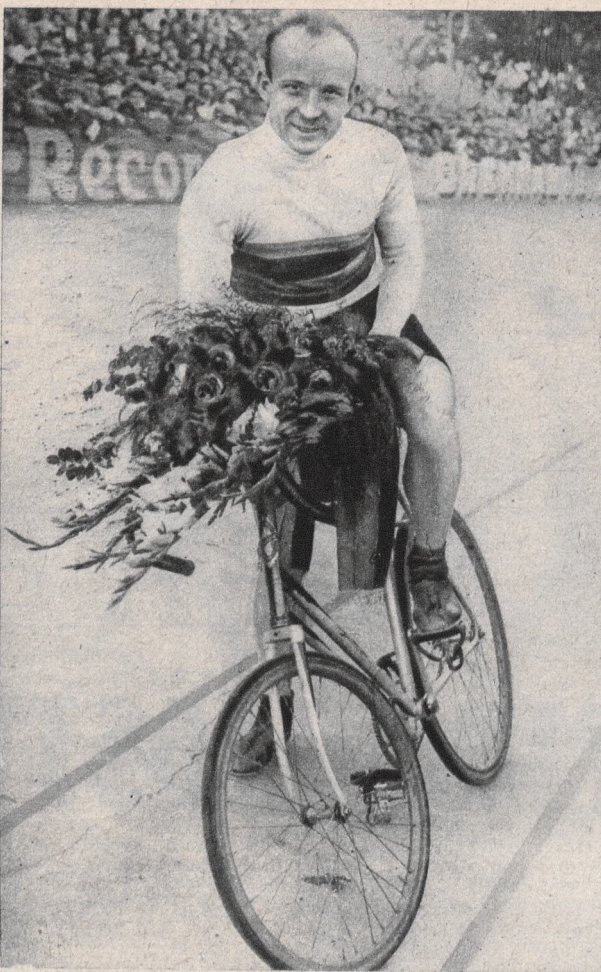
Kopenhaga. (PAT). W ramach kolarskich mistrzostw świata rozgrywano finały. Finał dla sprinterów zawodowych: 1) Hansen (Danja) zwycięzca w dwóch startach, 2) Michard (Francja). Hansen uzyskał czasy 12.2 sek. i drugi znakomity czas 11.9 sek., Michard 12.5 sek.

Porażka Stucka.

Oberschreierbau. Wyścigi automobilowe na górskiej trasie przyniosły sensacyjną zwycięstwo von Morgena nad v. Stuckiem. Von Morgen na „Bugatti“ uzyskał czas 2:39.6, lepszy od dotychczasowego rekordu o 20 sekund, podczas gdy Stuck uzyskał zaledwie 2:45.7. W kategorii wozów sportowych zwyciężył Lewy na „Bugatti“. Wyścigi obfitowały w szereg wypadków, skutkiem których jeden z kierowców Stelcer zabił się na miejscu, a drugi Brauchitsch odniósł ciężkie obrażenia cieleśne.

Roth mistrzem bokserskim Europy w wadze półśredniej.

Berlin. (Tel. wł.) Bokserskie mistrzostwa Europy. W wadze półśredniej Debber (Niemcy) pokonał na punkty Frabergera. Mistrz Europy w wadze średniej Roth (Belgia) obronił swój tytuł w spotkaniu z Ederem (Niemcy).

Sawall, mistrz sztafeterów na r. 1931; tytuł swój zdobył w Kopenhadze.

Przykry epilog mistrzostw łódzkiej kl. A.

Mistrzostwa piłkarskie Łodzi w klasie A zostały już zakończone. Coprawda pozostały jeszcze do rozegrania dwie dogrywki: Strzelecki K. S.—Turysci i Hakoah—PTC., lecz wyniki ich nie mogą już mieć istotnego znaczenia, gdyż tytuł mistrza zdobyty przez ŁTSG, jak również i spadek do klasy niższej Kaliskiego K. S. i Burzy pabjanickiej należą do rzeczy przesądzonych.

Szczególnie gorący okres przypadł na ostatnie dwa tygodnie mistrzostw. Poza walką staczaną na boisku, byliśmy świadkami całego szeregu zakulisowych posunięć, które wniosły w środowisko piłkarzy niezdrowy ferment. Antagonizmy mnożyły się. Mistrzostwo, które miało być sprawdzianem umiejętności poszczególnych drużyn, przyjmowało niekiedy charakter wyreżyszerowanego widowiska; silniejsi oddawali dobrowolnie punkty zagrożonym klubom, ciesząc się ich sympatią, mówiło się głośno o wyniku meczu jako o fackie dokonanej już wtedy, gdy drużyny dopiero wkraczały na boisko. Powiększe okoliczności, towarzyszące zawodom o mi-

Prezydium Międzynarodowego i Francuskiego Związku Strzeleckiego. W środku siedzi prezes Jean Carnot, po lewej stronie sekretarz międzynarod. Związku Parmentiers.

strzostwo Łodzi są tylko małym dysonansem w porównaniu ze zgrzytem, jaki powstał na tle zatargu wynikłego pomiędzy Hakoahem i ŁTSG, a który znalazł swe odzwierciedlenie w liście Hakoahu, nadesłanym prasie.

Z treści listu wynika, iż Hakoah, wstrzymywał się dotychczas od zabierania głosu w sprawie wszelkiego rodzaju intryg zakulisowych, nie chciał bowiem wprowadzać fermentu w czasie trwania zawodów o mistrzostwo. Obecnie jednak oskarża ŁTSG o podjętą przeciw sobie kampanię.

W wyniku tych zajęć i wypadków prowokacji, zarząd ZSGS Hakoah postanowił zerwać wszelkie stosunki z ŁTSG i zabronił swym członkom uczęszczania na jakiekolwiek imprezy przez nie urządzane. Uchwała ta w praktyce oznacza bojkot całego łódzkiego społeczeństwa żydowskiego. Niezależnie od tego Hakoah skierował sprawę również i do LZOPN. Nie przesadzamy, jakie stanowisko zajmują w tej sprawie łódzkie władze związkowe, przypuszczamy, iż również ŁTSG nie pozostanie dłużne i będzie miało nie jedno do powiedzenia, jednak zwrócić musimy uwagę na nieudolne wyreżyszerowanie sceny przekupienia bramkarza ŁTSG, Lassa, i to za... 10 złotych. Ogłoszenie bojkotu jest bardzo poważnym pociągnięciem, uderzy on bowiem boleśnie ŁTSG i to tem bardziej, iż wstępuje ono obecnie

do walk o wejście do Ligi, jako mistrzowska drużyna Łodzi. W tych warunkach wszystkie mecze ŁTSG skazane są na poważny deficyt. Oto smutne reminiscencje tegorocznych mistrzostw piłkarskich Łodzi.

Z publicznego oskarżenia tego dowiadujemy się, iż ŁTSG miało sprowokować przekupienie swego bramkarza Lassa, któremu to wiceprezes Hakoahu p. Szwajcar miał podobno wręczyć 10 zł. za to by przyczynił się do przegranej swej drużyny w ostatnim meczu z Burzą. Świadcami tej „transakcji“ byli pp. Francman i Kampf dwaj członkowie ŁTSG, piastujący mandaty w Wydziale Gier i Dyscypliny LZOPN, którzy „przypadkowo“ zjawili się na miejscu przestępstwa, dalej, że w lokalu Hakoahu taką samą rolę odegrali zawodnicy ŁTSG. Sokolowski i Hyla w stosunku do gracza Hakoahu Zaklikowskiego, wreszcie, że członkowie ŁTSG na mecz ŁTSG—Burza poturbowali zawodnika Segala i spowodowali jego aresztowanie, by w ten sposób uniemożliwić mu wzięcie udziału w zawodach popołudniowych.

W odpowiedzi na list otwarty Hakoahu, zarząd Ł. T. S. G. opublikował następujące oświadczenie: „Opierając się na statucie Ł. T. S. G., P. Z. P. N. i obowiązujących przepisach, zarząd Ł. T. S. G. postanowił wstrzymać się od udzielenia publicznej odpowiedzi na wystąpienie Hakoahu i przekazać jednocześnie całą sprawę do rozpatrzenia władzom piłkarskim, które powołane są jedynie i wyłącznie do rozstrzygania wszelkich sporów, wyników pomiędzy klubami i informowania opinii publicznej o winie tego czy innego klubu. Pewni jesteśmy, że Hakoah poniesie wszelkie konsekwencje za swoje wielce nieetyczne i niesportowe postępowanie“.

Jubileusz 10-lecia Hagiboru w Przemyślu.

W niedzielę rozpoczęły się w myśl programu zawody jubileuszowe Hagiboru, które trwać będą aż do przyszłego tygodnia.

Najważniejszym punktem dnia dzisiejszego było spotkanie w zawodach piłki nożnej pomiędzy Polonią i Hagiborem z wynikiem 5:1 (2:0). Przed zawodami nastąpiły przemówienia prezesa Hagiboru Dornfelda, reprezentanta starostwa p. Strońskiego, magistratu p. wiceburmistrza p. Reichmanna, Kahału dra Teicha, delegata podokręgu piłki nożnej dra Świątnickiego, Kolegium sędziów p. Głowata, reprezentantów Lechji ze Lwowa, Hasmonai z Lwowa, Polonji, Czuwaju i Elekrowni. Same zawody przyniosły Polonji zwycięstwo w zbyt wysokim stosunku, albowiem drużyna Hagiboru grała niezwykle ambitnie i zasłużyła na lepszy wynik, jedynie niedyspozycja strażnika napastników Hagiboru spowodowała utratę dwóch pewnych bramek.

W pierwszej połowie zdobywa pierwszą bramkę dla Polonji Ruren, drugą Dydalewicz. Po połowie zdobywa trzecią bramkę Kowalski, poczem Helmreich uzyskuje honorowy punkt dla swoich barw. Dwie ostatnie bramki dla Hagiboru padają dość nieszcześliwie, czwarta bowiem jest samobójcza, piątą zaś zdobywa Małodobry, w ostatniej sekundzie gry. Sędziował dobrze p. Dalecki.

Równocześnie odbywały się na stadionie zawody lekkoatletyczne z udziałem najlepszych zawodników okręgu, a to: AZS. (Lwów), Hasmonai (Lwów), Czarni (Lwów), Lechia (Lwów), Polonia, Czuwaj i Hagibor (Przemyśl). Zawody te przyniosły zwycięstwo AZS. (Lwów), który zdobył 34 punkty. Drugie miejsce zajął Hagibor 14 pkt., co oznacza sukces dla tego klubu, gdyż ta sekcja, istniejąca od roku, poraż pierwszy startowała w tego rodzaju zawodach. Trzecie miejsce zajęła Polonia, czwarte Hasmonai.

Polacy między najlepszymi strzelcami świata.

Na zawodach o mistrzostwo świata w strzelaniu w dalszym ciągu Polacy znajdowali się na czele współzawodniczących. Pojawienie się Szwajcarów na stanowiskach wykazało ich przewagę jedynie w karabinie wojskowym na 300 metrów, gdzie Zimmerman uzyskał o jeden punkt więcej od kpt. Gościwicza, t. zn. 141 pkt.

We wprowadzonej przez Polskę nowej konkurencji, polegającej na strzelaniu z karabinu wojskowego do pięciu sylwetek odległych o 200 m. i pokazujących się jednocześnie na przeciąg 80 sekund, pierwszych 14 miejsc na 20 współzawodników zajęli Polacy, przyczem sierż. Dąbrowski, Borowski i por. Zalewski osiągnęli po 400 punktów na 400 możliwych. Pozostałe miejsce zajęli kolejno Szwedzi i Polacy.

W strzelaniu z broni myśliwskiej do rzutków pierwszeństwo bez konkurencji uzyskali zawodnicy austriaccy.

W strzelaniach do jelenia w biegu o tytuł mistrza świata brał udział jedynie Norweg Olsen, jednakowoż bez poważniejszych wyników.

WYŚCIGI MOTOCYKLOWE I KOLARSKIE NA TORZE CRACOVII zebrały bardzo nieliczną konkurencję zawodników krakowskich i nielicznych śląskich. Wyróżnili się: Stieglitz, Brzezoń i Aksamann. Ten ostatni wyszedł cudem cało z wypadku obsunięcia się motora na wirażu. Zawody kolarskie zebrały prawie wyłącznie kolarzy Makkabi. Mecz Skórka (Czestochowa) — Kluger (Makkabi) wygrał pierwszy.

ZAWODY FINAŁOWE PIŁKARSKIE O WEJŚCIE DO KL. A. LUBELSKIEGO OKR.: Strzelec (Siedlec) — Hakoah (Lublin) 2:1 (1:0). Sędziował p. Steinberg.

MECZ REWANŻOWY Lewart (Lubartów) — AZS. (Lublin) 0:8 (0:4). Należy zaznaczyć, że Lewart był poważnie osłabiony na skutek nieobecności dwu najlepszych graczy powołanych na ćwiczenia wojskowe. W zawodach z ub. niedzieli w Lubartowie między Lewartem a AZS'em wygrał Lewart w stosunku 3:1.

MECZE W RÓWNEM. Unja (Lublin) — Hasmonai (Równe) 4:0 (2:0) i drugi mecz 6:0 (4:0). Hasmonai nie mogła sprostać dobrej grze gości. Równocześnie gościła w Równem „Ukraina“ Lwów, która rozegrała spotkania z Kadimahem, zwyciężając go 4:1 (3:0), a w drugim dniu pokonała Polacyjny K. S. 3:2. Młoda drużyna policyjna nie potrafiła przeciwstawić się przeciwnikowi, który dysponował lepszym napadem. Cała impreza drużyn rówieńskich, spowodowana klubów zamiejscowych nie powiodła się finansowo i zakończyła się deficytem, gdyż Równe jest jeszcze za małym miastem dla zapewnienia powodzenia imprezie zakrojonej na wielkomięską skalę.

MECZ PIŁKI NOŻNEJ Skra (Plotków) — Klub Sportowy Szecherbiec (Wolbórz) 4:1. Bramki dla Skry strzelili: Godała (2), Wolski (1), Wittek (1), dla gości w ostatniej minucie honorowego gola zdobył p. Kowalski. Sędzia p. Dobiecki.

Z boisk i bieżni całego kraju.

Warszawa.

PIĘCIOBÓJ O MISTRZOSTWO POLSKI zgromadził tylko 7 zawodników na starcie. Zainteresowanie minimalne. Walka toczyła się jedynie między Wieczorkiem i Luckhausem, przy czym ten ostatni mimo porażki zareprezentował się lepiej. Bardzo dobrze zapowiada się Wojtkiewicz, Pławczyk zaś nie był w swej zwykłej formie. 1) Wieczorek 3,442,60 pkt. 2) Luckhaus 3,352,84, 3) Wojtkiewicz, 4) Pławczyk, 5) Rybak, 6) Sadowski, 7) Ossowski. Ciekawsze wyniki: Skok w dal i dysk — Wieczorek, oszczep Luckhaus (51,58). 150 m. Ossowski (4,37).

HAPOEL (Palestyna) — Gwiazda Warsz. 7:2.

MISTRZOSTWO KL. A. Makkabi — Marymont 2:1.

W meczu bokserskim C. W. S. bije „Skre” 8:0.

NAJUCH, ZNANY TRENER TENISOWY grać będzie 5 i 6 września w Warszawie z Tłoczyńskim i M. Stolarowem, w grze podwójnej z braćmi Jerzym i Maksym Stolarowem i Tłoczyńskim.

Kraków.

MECZ PIŁKI WODNEJ: Makkabi — Cracovia 7:1. Zwycięzcy wystąpili bez Rittermana i Soldingera II, Cracovia bez Kota i Sienkowskiego. Makkabi przeważała przez cały czas gry.

RKS. Radom — Podgórze 1:0. Międzygrupowe spotkanie mistrzów okręgów Krakowskiego i Kieleckiego tj. Podgórze i RKS. Radom, rozegrane w Krakowie na boisku Podgórze, przyniosło niespodziewaną porażkę drużynie krakowskiej w stosunku 1:0.

Gra Podgórze rozczarowała całkowicie. Ani jeden zawodnik tej drużyny nie stanął na wysokości zadania. Fatalną zwłaszcza była gra ataku, wykazującego zupełną indolencję pod bramką, w rezultacie czego mimo znacznej nawet przewagi nie zdołano nawet wykorzystać rzutu karnego.

Drużyna RKS. przedstawiła się wcale dodatnio, szczególnie pod względem zachowywania się. Grę jej, dość prymitywną, cechuje ambicja i skłonność do strzelania z każdej pozycji.

Wobec nieprzybycia wyznaczonego sędziego — rzekomo na skutek odwołania zawodów z powodu kwestionowania tytułu mistrza RKS. — prowadził zawody p. Seidner.

Pierwsza kolejka spotkań drużyn A kl. o puchar KZOPN. przyniosła następujące wyniki:

Wawel pokonał Cracovię i b. 2:1 po bardzo szczęśliwej grze. Krowodrza zwyciężyła nieoczekiwanie Garbarnię w stosunku 3:0. Niedawny kandydat do spadku Zwierzyniecki pokonał Legię aż 6:0. Wisła i b. zwyciężyła Olszę 2:0.

KLUB SPORTOWY CRACOVIA został w ubiegłym tygodniu dotknięty bolesnym ciosem, albowiem w czasie panującej burzy wraz z trąbą powietrzną część trybun została znacznie uszkodzona, przez zerwanie dachów i zniszczenie wiązań całej konstrukcji. Powyższa strata godziła nieomal w podstawy bytu zasłużonego klubu, toteż spodziewać się należy, że nie tylko władze państwowe, samorządowe oraz sportowe, ale i liczne rzesze zwolenników Cracovii pospieszą z pomocą przy odbudowie zniszczonych trybun.

Lwów.

ZAWODY TOWARZYSKIE „Oldboys” — Lechja 1:1 (0:0). Bramki dla Lechji zdobył Krug, dla oldboyów Słonecki.

Mistrzostwo podokręgu kl. B. Biały Orzeł — Metal 3:0 (1:0).

ZAWODY NA ŚWIEŻY O mistrzostwo kl. II. Wyniki słabe. Ponadto odbyły się próby sprawności do państwowej odznaki sportowej, przy czym 17 uczestników uczyniło zadość wymaganemu minimum.

KOLARSKI WYŚCIG POGONI zorganizowany na prześtrzeni 100 km. o nagrodę wędrowną Pogoni dał następujące wyniki, drużynowo: 1) Ltkim 6,54,44,5, 2) Polonia (Przemysł) 6,56,29,3, 3) Hasmona 7,00, 4) Pogoń 7,04, jednostkowo: 1) Fress (Ltkim) 3,19,52,3, 2) Kiezek (Pogoń) 3,27,11, 3) Zacharko (Polonia) 3,27,32,3.

Poznań.

HOKEJ NA TRAWIE. Rozpoczęła druga seria rozgrywek w hokeju na trawie o mistrzostwo Polski między Lechją a Wartą przyniosła zwycięstwo Lechji w stosunku 3:0 (0:0). Bramki zdobyli Kadłubowski (2) i Paczkowski II. Lechja prowadzi 10 pkt. i stosunkiem 16:0, przed Czarnymi, Wenecją i Wartą.

MISTRZOSTWO KL. B. W PIŁCE WODNEJ. Unja II — HTO. II. 4:1 (2:1), Sokół — AZS. 2:0 (1:0), Unja II — Warta 6:0. Do drugiej części zawodów Warta się nie stawiała. AZS. II. HTO. II. 3:0. Faworytem do tytułu mistrzowskiego jest Unja II. oraz Sokół i AZS.

Łódź.

PIĘCIOBÓJ LEKKOATLETYCZNY O MISTRZOSTWO PAŃ OKRĘGU ŁÓDZKIEGO nie doszedł do skutku, gdyż zgłosiła się tylko jedna zawodniczka.

NOWY REKORD POLSKI W RZUCIE OSZCZEPEM OBU-RACZ uzyskał Bobiński z Ł. K. S. rzutami na 87,75 m. Rekord Polski został pobity o 1,20 m.

MISTRZOSTWO TENISOWE KLUBU TURYSTÓW zdobył Schröder, bijąc w finale Stefkę 6:3, 6:4, 6:4. Natomiast w mistrzostwach pań wygrała Hankówna, zwyciężając Cynkównę 6:3, 9:7.

ZAWODY O WEJŚCIE DO LIGI. Ł. T. S. G. — Skra (Warszawa) 5:0 (2:0). Mistrz Łodzi w pierwszym swym meczu o wejście do Ligi zwycięża gładko warszawską Skrę. Przebieg gry nie wykazał jednak tak wielkiej przewagi łódzian, jakby to można wnioskować z końcowego rezultatu. W pierwszej połowie goście byli równorzędnym przeciwnikiem, a może mieli nawet więcej z gry, co zawiadczają dobrej linii pomocy, lecz niedyspozycja strzałowa napastników i dezorientacja w sytuacjach podbramkowych sprawiły, że wynik wypadł do zera Ł. T. S. G. natomiast miało ten plus, że gracze jego potrafili wykorzystać każdą niemal dogodną sytuację. Gra była bardzo ostra i prowadzona w szybkim tempie.

Skra zakończyła mecz w dziesiątkę na skutek kontuzji jednego z zawodników. Bramki strzelili: Królewski (2), najlepszy gracz na boisku, Francman (2) i Voigt. Sędziował p. Andrzejak. Widzów 2.800.

GOSCIŃNA LIGOWEGO RUCHU. W sobotę i niedzielę bawiła w Łodzi ligowa drużyna śląska Ruch. Pierwszy mecz rozegrali ślązacy z Makkabi, odnosząc łatwe zwycięstwo 7:1, mimo rezerwowego składu. Pięć bramek zdobył Peterek, zaś dwie bramkarz Mazur, występujący z powodzeniem na pozycji prawego łącznika. Honorowy punkt dla Makkabi padł z rzutu karnego.

Drugi mecz ślązacy grali z Hakoahem, odnosząc wysoko cyfrowe zwycięstwo 6:0 (1:0). Łódzianie nie wytrzymali tempa. Ostatnie 20 minut upływa pod znakiem wybitnej przewagi Ruchu. Bramki padły ze strzałów Peterka (3), Urbana i Buchwalda, a jedna w zamieszaniu podbramkowym. Hakoah wystąpił bez Szarakowiaka, Kopalewicz, a w piątej minucie pozbawiony został również obrońcy Balsama, który po zderzeniu się z Peterkiem opuścił boisko.

Sosnowiec.

MECZ PIŁKARSKI: Unja (Sosnowiec) — Victorja (Częstochowa) 1:0 (0:0). Ostatnie spotkanie o tytuł mistrza Okręgu kieleckiego przyniosło pewne zwycięstwo Unji, która miała prawie przez cały czas przewagę. Goście okazali się przeciwnikiem słabym za wyjątkiem prawoskrzydłowego i b. dobrego bramkarza, który uchronił swą drużynę od większej porażki. Decydująca o zwycięstwie bramka padła w ostatniej minucie gry ze strzału Ciechonia. Mecz cieszył się dużym powodzeniem. Zawody prowadził b. dobrze sędzia p. Mazur.

Stan tabeli o mistrz. kl. A. Okr. Kieleckiego przedstawia się: 1) RKS. Radom 6 punktów; 2) Unja Sosnowiec 5 punktów; 3) Victorja Częstochowa 1 punkt.

Mecz R. K. S. Radom — Unja Sosnowiec (1:1) został unieważniony i kluby powyższe rozegrają powtórnie spotkanie. Ponieważ jest prawdopodobieństwo, iż Unja spotkanie to wygra, więc tem samem zdobędzie tytuł mistrza i mandat do rozgrywek międzyokręgowych.

Bielsko.

WYŚCIG KOLARSKI. Sekcja kolarska Sokola w Bielsku-Białej zorganizowała wyścig kolarski na dystansie 110 km. Trasa biegu wiodła przez Białą, Bielsko, Skoczów, Ustron, Wisłę, Istebną, Miłówkę, Żywiec do Białej z powrotem.

Pierwsze miejsce zajął Włokas A. (KC. Zory) w czasie 4:01:58. 2) Dłucik (Zory) 4:07:50. 3) Wandor (Legia, Kraków) 4:25:50,4. 4) Polak (KS. Sosnowiec) 4:33. 5) Kłyś 4:33:00,4 (KS. Biała).

Do biegu zgłosiło się 14, startowało 10. Podczas biegu zawodnicy spotkali się z niebывale barbarzyńskim wypadkiem na ślasku, gdyż jednemu z zawodników, Kukieli, jakiś „amator” wsadził podczas wyścigu kij między szprychy koła, wskutek czego Kukiela przewrócił się i doznał ciężkich obrażeń. Sprawcą wypadku zajęła się natychmiast policja.

Grodno.

MECZ O WEJŚCIE DO LIGI. 1) pp. Leg. (Wilno) — 76 p. p. (Grodno) 2:0 (1:0).

W dniach 26, 27 i 28 bm. odbyły się zawody o mistrzostwo Okręgu Korpusu Nr. V w Krakowie w pięcioboju oficerskim i w wieloboju podofic. zawodowych.

W zawodach tych startowało 22 oficerów i 24 podoficerów zawodowych. Wyniki zawodów:

W pięcioboju oficerskim I. miejsce i tytuł mistrza Okręgu Korpusu na rok 1931/32 zdobył por. Grott Lucjan z 75 p. p. uzyskując 14 punktów. 2) ppor. z 1. Baonu Mostów Kolejowych Mizerski Witold. 3) ppor. Lozert Eugeniusz z 73 p. p. 4) ppor. Łętowski Stanisław z 4 p. s. p.

W wieloboju podoficerów zawodowych:

I. miejsce i tytuł mistrza Okręgu Korpusu Nr. V na rok 1931/32 zdobył plutonowy Kozik Jan z 4 p. s. p. uzyskując 8 punktów. 2) sierż. Rybak Wasyl z Baonu Pchor. Rez. Piech. Nr. V, 3) plut. Kaczyński Sergiusz z 73 p. p. 4) sierż. Kozakiewicz Melchior z 5 Baonu Saperów.

W poszczególnych konkurencjach uzyskano wyniki. W strzelaniu: I. miejsce ppor. Lozert 8 traf. 59 pkt. W pływaniu 200 m.: I. miejsce ppor. Łętowski 7.08 sek.

Bieg na 2000 m.: I. miejsce ppor. Łętowski 7.08 sek. Siermierka: I. miejsce ppor. Mizerski Witold. Z podoficerów. W strzelaniu: I. miejsce kapral Zak Fran-

Toruń.

ZAWODY O WEJŚCIE DO LIGI: Legja (Poznań) — Gryf (Toruń) 5:2 (3:0). Do walki Legji wystąpiła w komplecie. Gryf z 2 rezerwowymi. Grę rozpoczyna Legja, która stopniowo opanowuje pole przeciwnika. W 4-tej minucie zdobywa Chmielewski pierwszą bramkę dla Legji, a w parę minut potem Zarembo strzela drugą bramkę. 3-cia bramka była dziełem Mazgaja.

Po przerwie Gryf otrząsnął się i zaczyna atakować, jednak doskonale bramkarz Widermański odiera wszystkie strzały, nie dopuszczając do zdobycia honorowego punktu. Tymczasem Legja z wypadu zdobywa czwarty punkt przez Mazgaja, a w następnej minucie Cieszyński strzela po przeboju pierwszą bramkę dla Gryfu. W kilka minut potem pada druga bramka dla Gryfu ze strzału Ziółkowskiego. Wynik ustala Mazgaj, strzelając piątą wogóle i zdobywając hat-trick. Z Legji wyróżnili się Chmielewski, Zarembo oraz Widermański, z Gryfu Cieszyński i Teliezek. Bramkarz Gryfu ma na sumieniu dwie puszczony bramki. Sędziował p. Walczak z Warszawy słabo. Publiczności 1000 osób.

Częstochowa.

MISTRZ. KL. B. K. S. Korona — Turyści (Częstochowa) 2:5 (2:2). K. S. Orle — Częstochowa 2:1. W tabeli mistrzostw klasy B. prowadzą Turyści przed Koroną i T. K. S. II.

Bydgoszcz.

ZAWODY PŁYWACKIE. Równocześnie z mistrzostwami Polski na dystansie 5 km. zorganizowano pływackie mistrzostwa Bydgoszczy, do których stanęli jedynie członkowie sekcji uczniowskiej „Sokola Trzeciego”. Wyniki: 50 m. st. dow.: Julinek 35 sek. 100 m. st. dow.: Grochowski 1:26,3. 200 m. st. dow.: 1) Kmera 5:23. 200 m. st. klas. Kocot 3:53,8. 100 m. na znak: Pawski 1:44. Sztafeta 4x100 m. st. dow.: Julinek, Mentlikowski, Kmera, Grochowski 6:00,9.

Białystok.

MECZE PIŁKARSKIE: Sparta — Skra 5:1 (3:1). Mecz o mistrz. kl. B. Zwycięstwo to wysunęło Spartę na pierwsze miejsce. Sędzia p. Kling. Reprezentacja Sokola — ZKS. komb. Białystok 2:2 (1:1).

Radom.

MISTRZOSTWA KL. B. Bron — Jutrznia 0:0. Gra miejscami brutalna. Sędzia Beitler zupełnie słaby.

TUR (Radom) — Strzelec 3:1. Zawody towarzyskie. TUR nie wykazał różnicy klasy. Sędzia p. Kutylu.

Zakopane.

MECZ PIŁKI NOŻNEJ Wisła (Zakopane) — Makkabi (Nowy Targ) 15:0.

Kutno.

DRUŻYNA PALESTYŃSKA HAPOEL pokonała w sobotę Sokół (Kutno) w stosunku 6:0. Sokół był zasilony graczami z Warszawy. Sędziował dobrze dr. Truchter.

Hakoah (Łódź) pobila w niedzielę Sokół (Kutno) 2:1 (0:1). Sokół przegrał niezasłużenie i grał dobrze, prowadząc do paury 1:0. Sędziował dobrze p. Kasperek.

ciszek z 20 p. p. 8 traf. 62 punkty.

W pływaniu: I. miejsce plut. Rubin z 3 p. s. p. 4.09 sek.

W biegu: I. miejsce plut Kozik 6.56 sek.

W boksie: Waga ciężka zwyciężył plut. Pachol z Baonu Pchor. Rez. Piech Nr. 5 a Cieszyn.

W wadze średniej: sierż. Kozakiewicz z 5 Baonu Sap.

W wadze lekkiej: kapral Jedynak z 21 p. a. p.

Po zawodach przy dźwiękach orkiestry 1. Baonu Mostów Kolejowych ogłosił wyniki z zawodów w zastępstwie Dowódcy O. K. V. gen. Łuczyńskiego pułk. dypl. Bolesławicz

REDAKCJA

WYDAWCA I NACZELNY REDAKTOR

MARJAN DĄBROWSKI.

RED. ODPOW. ADAM OBRUBAŃSKI.

TELEFONY: 150-60, 150-61, 150-62, 150-63.

Ogłoszenia: Strona dzieli się na 3 łamy à 80 mm. — 1 mm. w 1 łamie kosztuje 0.70 zł. — Drobne za słowo 0.15

Zakłady Graficzne „Ilustrowanego Kurjera Codziennego”, w Krakowie, pod zarządem Feliksa Korczyńskiego

ADMINISTRACJA

TELEFONY N-ra: 150-64, 150-65, 150-66.

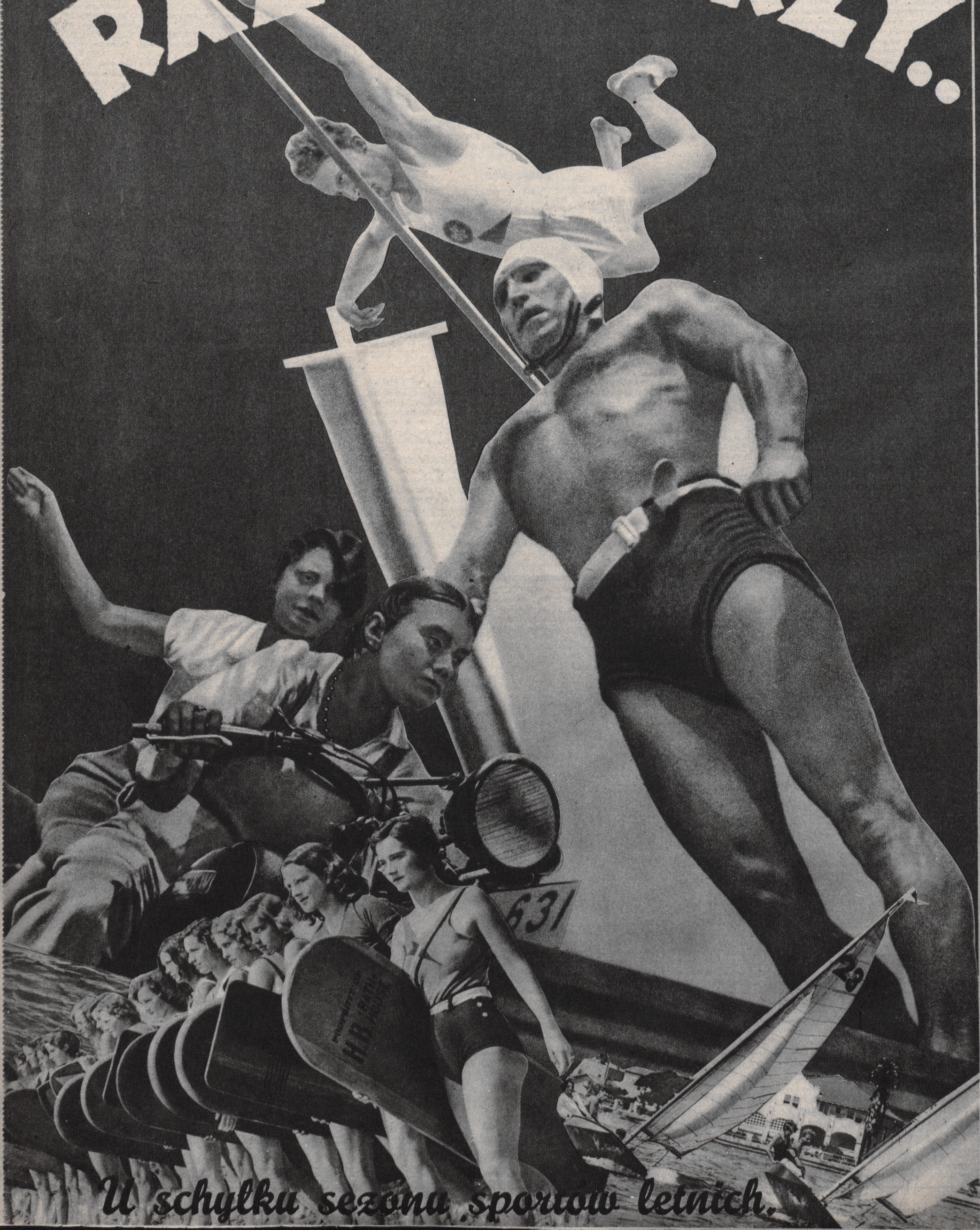
KONTO CZEKOWE P. K. O. 412.100.

PRENUMERATA KWARTALNA Zł. 3.50.

NUMER POJEDYŃCZY 30 GROSZY.

RAZ DWA TRZY.
KRAKÓW
WIELOPOLE 1.

RAZ DWA TRZY!

U schyłku sezonu sportów letnich.